

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1986-1987

Nr. 8

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

17 FEBRUARI 1987

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid	233
R. Steyaert, Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg	233
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	234
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	235
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	239
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	244
P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen	247
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	248
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	249
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	251
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Huisvesting	253
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	253
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	255
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Vorming	255
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu	256
J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	257
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	259

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 22
 van 26 januari 1987
 van de heer J. LAVERGE

Sikorsky-helikopter dossier — Stand van zaken

Reeds geruime tijd is bekend dat het Belgisch leger nood heeft aan nieuwe helikopters.

Een mogelijke kandidaat-verkoper is het Amerikaans bedrijf Sikorsky, dat deel uitmaakt van de multinational United Technologies. Deze multinational zou als compensatie een helikopterfabriek bouwen in Oostende.

Tot nog toe schijnt over dit dossier door de nationale Regering nog niets beslist te zijn.

Naar verluidt zou de centrale aankoop van 46 Sikorsky-helikopters heel wat tegenstand ondervinden van de Flemish Aerospace Group (FLAG).

Uit deskundige kringen verneem ik dat het Sikorsky-voorstel een unieke kans is die Vlaanderen met betrekking tot zijn technologische opties niet mag missen.

Graag had ik van de Minister vernomen:

1. hoever het Sikorsky-dossier is gevorderd;
2. waarom FLAG het Sikorsky-dossier ongunstig zou gezind zijn;
3. wat de houding is van de Vlaamse Executieve in dit dossier?

Antwoord

Het zogeheten Sikorsky-dossier heeft betrekking op de bestelling van helikopters door Landsverdediging-

Deze bestelling was één van de 6 grote dossiers waarvoor in 1982 het zogeheten globalisatieakkoord werd afgesloten en waarbij Vlaanderen in het totaal van deze programma's 54 tot 56% van de compensaties toegewezen kreeg.

In het helikopter dossier werd tot op heden door de nationale Regering geen enkele beslissing genomen ondanks het aandringen op dit vlak door de Vlaamse Regering. Dit programma zou opgenomen zijn in het kader van het nieuwe 10-jarenprogramma waaromtrent de nationale Regering eerlang een beslissing zal moeten nemen.

De houding van FLAG in dit dossier behoort tot de verantwoordelijkheid van FLAG en staat los van het standpunt van de Vlaamse Regering ter zake.

De houding van de Vlaamse Regering in dit dossier is zeer duidelijk. In 1985 heeft zij een participatie genomen in de NV Eurair. Via deze maatschappij zal de realisatie van het helikopter-bedrijf in Vlaanderen lopen, in de mate uiteraard dat Landsverdediging primo het helikopter dossier weerhoudt en secundo voor Sikorsky finaal zou geopteerd worden. Voor beide punten heeft de Vlaamse Regering steeds sterk gepleit.

R. STEYAERT
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJNSZORG

Vraag nr. 6
 van 29 december 1986
 van de heer M. DECOSTER

Objectieve normen voor de verdeling van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn onder de OCMW van het Vlaamse Gewest — Vaststelling voor de jaren 1984 tot 1988

Krachtens art. 2, 1° - 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 september 1984 wordt 22% van de globale massa verdeeld onder de OCMW op basis van de netto-last hoofdens de plaatsing van bejaarden in rusthuizen.

De bijlage aan het besluit bepaalt echter dat voor de plaatsing van bejaarden ten laste van het OCMW in de eigen instellingen de voor de berekening van de netto-last in aanmerking genomen dagprijs niet meer mag bedragen dan die welke voor de zelfbetalende bejaarden van de gemeente wordt aangerekend.

De toestand is zo dat bepaalde OCMW's er niet toe gerechtigd zijn de werkelijke kostprijs aan te rekenen doordat prijsbeperkingen gesteld door het Ministerie van Economische Zaken zulks verhinderen.

Op deze wijze hebben de OCMW's werkelijke nettolasten te dragen die voor de verdeling van het BFMW niet in aanmerking worden genomen en blijven ze gespeend van datgene wat hen normaliter moet toekomen.

Aldus heeft een bepaald OCMW een kostprijs van 1.044 fr./dag met daartegenover een dagprijsmaximum toegestaan door het Ministerie van Economische Zaken van 780 fr./dag, hetgeen meebrengt dat een bedrag van 264 fr./dag niet kan gecupereerd worden.

Vindt de Minister het niet normaal dat het verschil tussen de kostprijs en de dagprijsmaximum gesteld door het Ministerie van Economische Zaken als werkelijke „netto-last” wordt aangezien en in aanmerking wordt genomen voor de verdeling van het BFMW?

Bestaat er geen aanleiding om thans geldende beperkende normen te herzien?

Tenslotte vernam ik graag van de Minister of het antwoord is OCMW's in de onmogelijkheid te stellen hun rusthuizen „zelfdragend” uit te baten. Hoe zal het KB van 9 mei 1984, artikel 2 effectief kunnen doorgevoerd worden indien de prijsbeperkingen worden gehandhaafd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat artikel 2, 1° 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 september 1984 inderdaad voorziet dat 22% van de beschikbare fondsen van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn verdeeld wordt onder de OCMW op basis van de netto-last in hoofde van de plaatsing van bejaarden in rusthuizen.

De bijlage waarnaar u verwijst voor de berekening van de netto-last is in feite de toelichtingsnota die gevoegd werd bij de in artikel 3 van bovengenoemd besluit voorziene vragenlijst waarop de OCMW hun cijferopgaven voor het jaar 1984 moesten doen.

Voor het jaar 1986 werden echter op 19 juni 1986 nieuwe aangepaste richtlijnen bij de bedoelde vragenlijst gevoegd waarin in verband met de plaatsing van bejaarden o.m. gezegd wordt: „Onverschillig of de bejaarde in een door een OCMW dan wel door een andere instantie beheerd rustoord is opgenomen, wordt enkel als netto-uitgave aanvaard het verschil tussen de individueel aangerekende prijs per dag onderhoud en de gedane inningen in hoofde van de opgenomen persoon, de onderhoudsplicht, de ziekenfondsen enz.

U zult anderzijds willen begrijpen dat men voor de berekening van de netto-last niet kan uitgaan van een willekeurige dagprijs die door de instelling zelf wordt bepaald maar wel van een officieel dagprijsmaximum toegestaan door het Ministerie van Economische Zaken krachtens de wettelijke regeling inzake vaststelling van de maximumprijzen van goederen en diensten. Indien een instelling van oordeel is dat zijn geldende dagprijs niet meer beantwoordt aan de reële kostprijs dan kan bij het Ministerie van Economische Zaken, mits voorlegging van de nodige bewijsstukken, een aanpassing worden gevraagd. OCMW die voor hun rusthuis het boekhoudkundig plan goed bijhouden zullen bij deze bewijsvoering niet veel moeite ondervinden en een aanpassing van de dagprijs kunnen bekomen.

In de huidige stand van de wetgeving zijn de OCMW's evenwel verplicht de prijzenreglementering die, in het kader van een algemeen prijzenbeleid ter vrijwaring van het algemeen belang werd vastgesteld, na te leven, zelfs indien het hierdoor niet mogelijk is een rusthuis „zelfdragend” uit te baten. Specifieke vragen hieromtrent dienen dan ook gericht te worden aan de Minister van Economische Zaken.

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING**

**Vraag nr. 4
van 9 januari 1987
van de heer J. VAN HECKE**

NMH — Bestemming bedragen sociale huisvesting en opsplitsing per provincie

Naar verluidt heeft de Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting onlangs een beslissing genomen over de verdeling van een

bedrag voor de sociale huisvesting ten belope van 4 miljard frank.

Graag vernam ik de globale verdeling per provincie in absolute cijfers, alsook procentuele evolutie t.o.v. de vorige jaren.

Kan de geachte Minister mij tevens de verdeling per provincie meedelen in functie van de concrete bestemming (nieuwbouw, herwaarderingsgebieden, enz.)?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat wegens de uitgebreidheid van de te verstrekken inlichtingen, de beschikbare gegevens rechtstreeks aan hem worden overgemaakt.

**Vraag nr. 7
van 21 januari 1987
van de heer A. SCHELLENS**

Aarschot — Kredieten voor sociale woningen, wijk Molendreef

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 39 van 3 september 1986 liet de Gemeenschapsminister van Huisvesting weten dat de voorziene 43 sociale woningen op de wijk Molendreef te Aarschot niet kunnen opgericht worden wegens het ontbreken van de nodige infrastructuur. In dit verband echter deelt de Samenwerkende Bouwmaatschappij voor Goedkope Woningen te Aarschot mij mede dat de aanleg van de wegenis met riolering in de verkaveling Molendreef te Aarschot, volledig voltooid is.

De aanleg van het watervoorzienings-, elektriciteits- en gasnet geschiedt steeds tijdens of na de opbouw der woningen.

Mag ik derhalve de heer Minister vragen:

1. wanneer de kredieten zullen ter beschikking gesteld worden van de bouwmaatschappij voor de bouw van de 43 sociale woningen;
2. wanneer aan de laagste inschrijver het bevel tot aanvang der werken zal afgegeven worden?

Antwoord

Als antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag heb ik de eer hem mede te delen dat de aanbesteding tot oprichting van 60 woningen, Molendreef te Aarschot plaats had op 6 oktober 1982.

Pas in 1984 kon de opbouw van 17 woningen (van de 60) op het investeringsprogramma 1984 worden opgenomen, enerzijds om dwingende budgettaire redenen, anderzijds omdat er enkel voor die groep geen problemen waren betreffende de infrastructuur.

De Raad van Beheer van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting besliste op 10 april 1984 de aanbesteding te annuleren voor de werken die toen niet konden besteld worden.

Sedertdien is het terrein van de Molendreef volledig uitgerust.

Een bijkomende groep woningen kon echter nog niet worden opgenomen op een investeringsprogramma waarvan het bedrag sedert 1984 gestadig daalde.

De Vlaamse Executieve heeft aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting voor 1987 een investeringsmachtiging van 2.400 miljoen fr. toegewezen.

Rekening houdend met de genomen beleidsopties en de vooropgestelde prioriteiten, naar de ontwikkelingsgewesten toe dient te worden onderzocht in hoeverre betrokken uitgeruste bouwgronden nog in aanmerking kunnen komen als sociale bouwkavels, zal worden onderzocht of de mogelijkheid bestaat om een aantal woningen van de Molendreef op een aanvullende uitvoeringslijst op te nemen.

Vraag nr. 8
van 23 januari 1987
van de heer L. DIERICKX

Oprichting adviserende werkgroep inzake sociale huurproblematiek — Werkzaamheden

U hebt verklaard niets te zullen veranderen aan het nieuwe berekeningssysteem waardoor heel wat sociale huurders van 1 januari af fikse verhogingen moeten betalen. Wel hebt u aan de maatschappij gevraagd om u de ergste en de meest schrijnende gevallen te laten kennen. Geval per geval zou u dan onderzoeken wat er eventueel kan worden gedaan.

Er zou worden gezocht naar een wettelijke basis voor eventuele tegemoetkomingen.

In deze zin werd op 14 januari jl. een mededeling gedaan aan een 50-tal leden van Vlaamse huurcomités. Door uw Kabinet werd gezegd dat er een permanente werkgroep zou worden opgericht om advies uit te brengen bij elk wetgevend initiatief. De gemandateerde vertegenwoordigers der huurders zouden een plaats krijgen in deze adviesgroep.

Welke concrete maatregelen werden door u getroffen ter verwezenlijking van hetgeen door uw kabinet werd aangekondigd? Wat wordt er nu juist gedaan om tegemoet te komen aan de huurders die te kampen hebben met de meest schrijnende problemen? Zullen de maatregelen genomen worden met terugwerkende kracht tot op 1 januari 1987?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat voor een bepaalde „lage inkomensgroep” een aanpassing van de huurprijsberekening wordt overwogen. De preciese draagwijdte van deze maatregel is afhankelijk van de resultaten van de spoedenquête, die aan de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting werd opgedragen.

Wat de adviserende werkgroep inzake de wijziging van het sociaal huurstelsel aangaat, kan ik het geachte lid mededelen dat een eerste evaluatieronde — die voornamelijk hoofdzakelijk informatief is — binnenkort zal kunnen beëindigd worden. Nadien zal een werkgroep worden samengesteld.

De gemandateerde vertegenwoordigers van de representatieve huurdersverenigingen zullen bij die besprekingen worden betrokken.

J. LENSSENS
**GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU**

Vraag nr. 31
van 26 november 1986
van de heer M. DIDDEN

Openbare werken uitgevoerd door openbare besturen in Limburg — Principiële of vaste belofte van toelagen

Mag ik van u vernemen voor welke openbare werken, die door openbare besturen in de provincie Limburg worden uitgevoerd, er door uw departement in 1985 en 1986 een principiële of vaste belofte van toelagen werd verleend?

Is het mogelijk dit met opgave per gemeente, alsmede met vermelding van de aard van de werkzaamheden en het vastgestelde of beloofde bedrag te bekomen?

Ik zou u dank weten indien u mij op deze vragen een antwoord zou kunnen geven.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Pede, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen, kan ik hem mededelen dat, gelet op de omvang van het antwoord, de gevraagde informatie hem rechtstreeks zal worden toegezonden.

Vraag nr. 44
van 2 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Maatregelen tegen stankoverlast

Toen in juni 1986 gemeld werd dat er een enorme stankgolf was veroorzaakt door het bedrijf Phillips Petroleum te Tessenderlo heeft de Minister het klassieke antwoord gegeven dat hij de resultaten van het onderzoek ingesteld door zijn diensten wenst af te wachten.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Hoe vaak werden onderzoeken ingesteld om de oorzaken van deze stankoverlast te onderzoeken?
2. Hoe vaak werden klachten ingediend in verband met de stankoverlast veroorzaakt door Phillips Petroleum te Tessenderlo?
3. Door welke diensten en op welke wijze wordt onderzoek ingesteld? Wordt door deze diensten gebruik gemaakt van medewerking van wetenschappelijke instellingen of onderzoeksinstituten?

4. Hoe vaak is het onderzoek ingesteld door uw diensten medegedeeld aan de klachtindieners?
5. Op welke termijn denkt de Minister Phillips Petroleum te sluiten? Vindt de Minister nog steeds dat er onvoldoende bewijslast is aangedragen om dit bedrijf definitief te sluiten?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat de problematiek van de luchtverontreiniging in Tessenderlo reeds sedert meerdere jaren vóór het opstarten van het bedrijf Phillips Petroleum in 1981, het voorwerp van onderzoeken door diverse overheidsdiensten en wetenschappelijke instellingen uitmaakt.

Tot september 1983 werden de klachten over reukhinder onderzocht door de technische inspectie van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid. Vanaf september 1983 werd het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap hiervoor bevoegd. Door deze dienst wordt elke ontvangen klacht onderzocht die betrekking heeft op geurhinder in de omgeving van de industriezone van Tessenderlo. Hiervoor werd volgende procedure in het leven geroepen: de klachten worden op de dienst Milieu van de gemeente Tessenderlo verzameld. Deze laatste dienst doet desgevallend de eerste vaststellingen ter plaatse. Met dit doel werd deze dienst onlangs uitgerust met een toestel om ter plaatse luchtstalen te nemen. Daar de optredende geurhinder meestal van korte duur is, is dit de enige manier om tijdig ter plaatse nuttige vaststellingen te kunnen doen.

De gemeente verdeelt de binnengekomen klachten en aldus wordt ook het Bestuur voor Leefmilieu Limburg hiervan in kennis gesteld.

Bij het onderzoek van deze klachten gaat deze laatste dienst na of de hinder in verband kan gebracht worden met een voorval (incident) bij de bedrijven Phillips Petroleum en Tessenderlo Chemie.

Gezien het niet alleen het bedrijf Phillips Petroleum is dat specifieke organische zwavelcomponenten emitteert, is het immers niet altijd mogelijk de hinder aan één of ander bedrijf toe te schrijven. Het is alleen maar als de hinder kan gekoppeld worden aan een incident op een bedrijf dat met zekerheid de juiste oorzaak van de geurhinder kan aangeduid worden.

In 1984 werden alzo 95 klachten genoteerd en werden bij Phillips Petroleum 3 incidenten vastgesteld waaraan 27 klachten kunnen gekoppeld worden.

In 1985 werden 82 klachten genoteerd en werden bij Phillips Petroleum 2 incidenten vastgesteld waaraan 8 klachten kunnen gekoppeld worden.

In 1986 werden 77 klachten genoteerd en werden bij Phillips Petroleum 3 incidenten vastgesteld waaraan 11 klachten kunnen gekoppeld worden.

Voor het onderzoek wordt beroep gedaan op de medewerking van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, dat sinds oktober 1983 over een permanente meetpost, opgesteld in de Hofstraat te Tessenderlo, beschikt.

De klachten en de rapporten, opgesteld door het IHE, worden regelmatig besproken in de Coördinerende Werkgroep Tessenderlo en in de technische subgroep, waarin afgevaardigden van het gemeentebestuur, van de gemeentediensten en van de plaatselijke milieureinigingen vertegenwoordigd zijn.

Ingevolge het arrest van de Raad van State van 21 oktober 1986, waarbij het vergunningsbesluit van het bedrijf Phillips Petroleum werd vernietigd, werd de stopzetting van alle productie-activiteiten bevolen sedert 15 november 1986. Door de bevoegde inspectiedienst werd vastgesteld dat dit bevel ook daadwerkelijk werd opgevolgd.

Vraag nr. 45 van 2 december 1986 van de heer J. GABRIELS

Luchtverontreiniging — Openbaarmaking metingen

Hoewel er in België door de bevoegde instanties regelmatig en op verscheidene plaatsen metingen worden uitgevoerd naar de graad van luchtverontreiniging worden de resultaten hiervan niet vrijgegeven.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister vernemen:

1. door welke bevoegde instanties worden regelmatig en op welke plaatsen metingen uitgevoerd naar de graad van luchtverontreiniging?
2. Hoe valt te verklaren dat deze resultaten niet vrijgegeven worden?
3. Hoe kan de Minister verklaren dat hij in bepaalde uitgaven spreekt over luchtverontreiniging zonder zijn bronnen te vermelden?
4. Is het logisch en normaal dat overheidsinstanties die met gemeenschapsgelden worden betaald hun resultaten niet bekend maken aan de belastingsbetaler?
5. Mag ik van de Minister de resultaten vernemen van de luchtverontreiniging zoals die is vastgesteld door de bevoegde instanties?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Metingen van de luchtverontreiniging kunnen op het organisatorisch vlak worden opgedeeld in „exploratorische campagnes” en „permanente meetnetten”.

De resultaten van exploratorische campagnes worden na afloop van de metingen weergegeven in een meetverslag.

De resultaten van permanente meetnetten of van continue meetopdrachten worden daarentegen gepubliceerd in wekrapporten, trimester- en jaarrapporten, eind- en tussentijdse verslagen.

Volledigheidshalve geef ik hierbij een overzicht van de permanente meetnetten en -opdrachten:

- het semi-automatisch „zwavel-rook“-meetnet voor de registratie van daggemiddelde concentraties aan zwaveldioxyde en grote rookdeeltjes; dit meetnet omvat 92 meetposten in Vlaanderen en wordt beheerd door het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE);
- het vol-automatisch meetnet voor luchtverontreiniging dat de halfuurgemiddelde concentraties voor meerdere pollutanten (SO_2 , NO_2 , NO , CO , CnHm , O_3 , stof) registreert, hoofdzakelijk voor de bewaking van de grote agglomeraties (zoals Antwerpen en Gent); dit meetnet omvat 44 meetposten in het Vlaamse Gewest en wordt eveneens beheerd door het IHE;
- het immissie meetnet zware metalen beheerd door het IHE dat een 56-tal meetstations omvat;
- het regenmeetnet beheerd door het IHE;
- de regionale meetnetten voor luchtverontreiniging in het Vlaamse Gewest uitgebouwd in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap die eveneens meerdere pollutanten registreren; deze meetnetten omvatten 13 meetstations en zijn opgesteld te Antwerpen, Tessenderlo-Ham, Willebroek-Boom, Vilvoorde, Zeebrugge-Knokke-Heist, Evergem, Brugge en Kortemark;
- de emissie-inventaris van luchtverontreiniging van de Vlaamse Regio waarbij de oorsprong, de aard en omvang van de pollutiebronnen worden geregistreerd;
- het permanent biologisch meetnet waarbij enerzijds de contaminatieniveaus van gewassen veroorzaakt door atmosferische neerslag worden bepaald en anderzijds de evolutie van de plantenschade als gevolg van luchtverontreinigers wordt nagegaan;
- het mobiel laboratorium voor de rechtstreekse meting zowel van de emissies als van de immissies op grondhoogte voor zwaveldioxyden en stikstofoxyden.

2, 3 en 4. De resultaten van de regionale meetnetten en opdrachten kunnen mits mijn schriftelijke toestemming naar aanleiding van een dito vraag, worden geraadpleegd in de bibliotheek van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, Belliardstraat 12, 4e verdieping, 1040 Brussel.

Verder kan ik het geachte lid mededelen dat recent een publikatie over luchtverontreiniging werd uitgewerkt waarin o.m. deze meetresultaten worden toegelicht.

5. Recente meetresultaten (1985- 1986) wijzen op een gemiddelde zwaveldioxyde-concentratie in onze stedelijke gebieden van $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$ en een pH van de regen van 4,87 (april 1986).

Bij vergelijking met de vorige jaren van de SO_2 -concentratieniveaus die algemeen als pollutie-indicator gebruikt worden, stellen we een algemene daling vast: de gemiddelde concentratie in de grote stedelijke gebieden bedroeg in 1969 nog $180 \mu\text{g}/\text{m}^3$, daalde tot $100 \mu\text{g}/\text{m}^3$ in 1976-77 en

bedraagt momenteel nog $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. In de landelijke zones stellen we een analoge daling vast van ongeveer $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ in 1969 tot $30 \mu\text{g}/\text{m}^3$ momenteel.

In tegenstelling tot de verbetering van de luchtkwaliteit is er geen duidelijke evolutie in de zuurtegraad van de regen, waarvan de gemiddelde pH 4,56 bedroeg in 1970; 4,34 in 1980; 4,77 in 1984 en 5,26 in 1985.

De recentste meetresultaten (periode 1985-86) vertonen geen overschrijdingen van de Europese normen voor zwaveldioxide, noch voor stikstofdioxide. Voor de periode 1984-85 dient evenwel vermeld te worden dat, alhoewel de grenswaarde van $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$ als 98ste percentiel der daggemiddelde SO_2 -concentraties over één jaar evenmin bereikt werd, de waarde zelf van $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$ toch in vijf verschillende meetstations gedurende meer dan drie opeenvolgende dagen overschreden werd, en dit tengevolge van een zeer ongunstige meteorologische situatie tijdens de januari-episode 1985, die een algemene verhoging van de pollutie veroorzaakt over een groot deel van West-Europa. Ook tijdens de januari-episode 1986 werd deze zwaveldioxyde-concentratie van $350 \mu\text{g}/\text{m}^3$ tengevolge van de zeer ongunstige meteorologische situatie enige malen kortstondig overschreden.

Vraag nr. 59
van 18 december 1986
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Europees Jaar van het Milieu — Financiële tegemoetkomingen voor lokale besturen in 1987

Op 5 december 1986 liet u aan de lokale besturen van het Vlaamse Gewest een gemeentelijk actieprogramma geworden met mogelijke activiteiten die in de gemeenten kunnen georganiseerd worden ter gelegenheid van het Europees Jaar van het Milieu.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op volgende vragen.

1. Worden in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, Jaar 1987, kredieten ingeschreven, met het oog op het realiseren van bepaalde activiteiten ter gelegenheid van het Europees Jaar van het Milieu?
2. Hoeveel is hiervan bestemd voor de lokale besturen?
3. Voor welke activiteiten in het raam van het Europees Jaar van het Milieu kunnen de gemeentebesturen een financiële tegemoetkoming bekomen?
4. Welke procedure dienen de gemeentebesturen te volgen om in aanmerking te komen voor een dergelijke financiële tegemoetkoming?

Antwoord

In antwoord op zijn verschillende vragen, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

In de ontwerp-begroting 1987 zijn zowel in de sectie 76 als 77 middelen voorzien, die kunnen aangewend worden voor de subsidiëring van projecten in het kader van het Europees Jaar van het Milieu.

De talrijke projectvoorstellen van gemeentebesturen worden heden geëvalueerd in de werkgroep „Gemeenten” van de Vlaamse Stuurgroep „Europees Jaar van het Milieu”.

Wat de investeringsprojecten van de gemeentebesturen betreft, zijn meer middelen voorzien voor de subsidiëring van groenprojecten, waarbij prioriteit zal verleend worden aan kleinschalige ontwerpen, gericht op het natuurbehoud.

De projecten kunnen op de gebruikelijke manier voor subsidiëring voorgelegd worden.

Vraag nr. 70
van 13 januari 1987
van de heer L. VANVELTHOVEN

Phillips Petroleum te Tessenderlo — Afbouw mercaptanenproductie

Naar aanleiding van het arrest van de Raad van State van 21 oktober 1986 heeft de Minister aan Phillips Petroleum de opdracht gegeven de productie van mercaptanen stop te zetten.

Hiertoe diende het bedrijf een tijdschema op te stellen zodat binnen afzienbare tijd de productie volledig gedaan is.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister:

1. welk tijdschema het bedrijf heeft voorgesteld;
2. op welke datum het bedrijf de exploitatie zal stopzetten;
3. op welke datum alle produkten uit de fabriek verwijderd zullen zijn?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen, kan ik het geachte lid mededelen dat in overleg met de NV Phillips Petroleum te Tessenderlo een tijdschema van de productie-afbouw op punt gesteld werd.

Hierin werd het tot stilstand brengen van de verschillende productie-eenheden op een veilige en milieuvriendelijke wijze gedetailleerd opgenomen.

Eén eenheid was op 28 oktober 1986, dit is de dag waarop het Arrest van de Raad van State mij bereikte, niet in werking en werd dan ook niet meer opgestart. Eén eenheid werd op 3 november 1986 tot stilstand gebracht : één eenheid op 10 november 1986 en de andere eenheden op 15 november 1986.

Vanaf 1 november 1986 werd gestart met het afvoeren van de produkten. Intussen is het grootste deel van deze produkten uit de inrichting verwijderd en er wordt voorzien dat kortelings alle produkten uit het bedrijf zullen verwijderd zijn.

Vraag nr. 78
van 19 januari 1987
van de heer O. VAN OOTEGHEM

AIDS — Preventieprogramma

In Engeland, Frankrijk en in de Scandinavische landen worden grote inspanningen gedaan om AIDS te voorkomen, te bestrijden en zo mogelijk te genezen.

Belangrijke sommen worden ter beschikking gesteld voor wetenschappelijk onderzoek, voor medische zorgen, maar vooral voor de preventie via een programma van voorlichting in scholen en nieuwsmedia.

Kan de geachte Minister mij mededelen of het de bedoeling is in de Vlaamse Gemeenschap met een dergelijk programma van voorlichting, preventie en wetenschappelijk onderzoek te starten en, zo ja, wanneer, op welke manier en met welke middelen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Samen met de nationale Regering en de Executieve van de Franse Gemeenschap wordt op dit ogenblik een volledig preventieprogramma inzake de AIDS-problematiek voorbereid.

Binnen dit kader zal ook een programma van voorlichting worden opgesteld en kortelings worden gestart. Deze voorlichting zal zich zowel richten op de globale bevolking als op specifieke bevolkingsgroepen en de middelen van voorlichting zullen derhalve naargelang hun doelgroep en risicosituatie verschillende vormen aannemen.

Daarenboven zijn op dit ogenblik op mijn initiatief in de Vlaamse Gemeenschap tussen al de organisaties en instanties die met de problematiek te maken hebben, gesprekken op gang gebracht om een gezamenlijk overleg, documentatie en voorlichtingscentrum te creëren ten einde door optimale coördinatie en afstemming te komen tot een maximale bundeling van de krachten.

Ook kan ik het geachte lid verzekeren dat reeds in 1986 rond deze problematiek een intense inspanning werd geleverd : er werd een algemene actie ondernomen om de problematiek te dedramatiseren en beter bespreekbaar te maken. Hiertoe werd op grote schaal de slogan „ Vragen over AIDS stel je aan je Huisarts” via affiches verspreid. Gelijkijdig werden alle artsen via een bijzondere uitgave van het epidemiologische bulletin van de Vlaamse Gemeenschap ten gronde over deze problematiek geïnformeerd.

Verder werden toelagen verleend aan het Instituut voor Tropische Geneeskunde te Antwerpen om waar nodig aan alle gezondheidswerkers bijkomende informatie te verstrekken.

Tenslotte werd ook de VZW STAG betoelaagd om haar werking inzake AIDS-telefoon en inzake voorlichting van specifieke doelgroepen te ondersteunen.

Vraag nr. 80
van 21 januari 1987
van de heer J. VANHECKE

Sint-Amandsberg (Gent) — Voltooiing D-afdeling kliniek Hospice

Twee jaar geleden keurde de toenmalige Gemeenschapsminister voor gezondheidsbeleid het voorontwerp goed voor de nieuwbouw van een gelijkgrondse vleugel met capaciteit van 30 bedden ter vernieuwing van de bestaande D-afdeling van de kliniek Hospice te Sint-Amandsberg.

Graag had ik de stand van zaken vernomen in dit dossier? Wordt deze nieuwbouw effectief gerealiseerd? Zo ja, wanneer is de aanvang van deze werken gepland?

Welk is de geraamde kostprijs van dit project en voor welk bedrag komt de Vlaamse Gemeenschap tussenbeide?

Na het wegvallen van de kliniek Vercauteren is het Hospice te Sint-Amandsberg de dichtstbijzijnde kliniek voor de Gentse haven. In dit verband zou ik ook willen vernemen of er in het voorontwerp een beperkte spoedopname werd voorzien.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, in antwoord op de door hem gestelde vragen, mede te delen dat, in het licht van het koninklijk besluit dd. 8 december 1986 houdende vaststelling van aanvullende normen voor de erkenning van ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten, het absoluut noodzakelijk bleek om dit dossier opnieuw te bespreken met het OCMW te Gent.

Een aantal gesprekken vonden reeds plaats, maar tot nog toe bereikte mij nog geen definitieve beslissing van het OCMW te Gent, aangaande dit dossier.

Vraag nr. 81
van 21 januari 1987
van de heer J. VAN HECKE

Verbeteringswerken OCMW-kraamkliniek te Sint-Amandsberg (Gent) — Aanvangsdatum werken en tussenkomst Vlaamse Gemeenschap

Naar verluidt heeft de Minister het licht op groen gezet voor de verbeteringswerken aan de kraamkliniek van het OCMW — Hospice te Gent (Sint-Amandsberg).

Kan de heer Minister mij meedelen wanneer de werken zullen aanvangen, hoeveel de totale kostprijs bedraagt?

Graag had ik ook vernomen voor welk bedrag de Vlaamse Gemeenschap tussenbeide komt.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, in antwoord op de door hem gestelde vragen, mede te delen dat, in het licht van het koninklijk besluit dd. 8 december 1986 hou-

dende vaststelling van aanvullende normen voor de erkenning van ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten, het absoluut noodzakelijk bleek om dit dossier opnieuw te bespreken.

Momenteel zijn bedoelde gesprekken aan de gang en lijkt het hierdoor niet opportuun om op de resultaten hiervan vooruit te lopen.

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 195
(zitting 1985-1986)
van 24 september 1986
van mevrouw M. VOGELS

AROL — Beroep op private advocatenkantoren

Voor de vorderingen inzake bouw misdrijven, in toepassing van de artikelen 65 en 67 van de wet op de stede bouw en ruimtelijke ordening, wordt door AROL geregeld beroep gedaan op private advocatenkantoren, ten einde haar belangen te behartigen voor de bevoegde rechtbank. Dit gebeurt in de meeste gevallen onder de vorm van contractuele verbintenissen voor een bepaalde termijn. Het spreekt vanzelf dat er een onverenigbaarheid ontstaat indien de betrokken advocatenkantoren in dezelfde periode ook de belangen verdedigen van particulieren, die bouw misdrijven begingen en na tussenkomst van AROL werden gedagvaard.

Het is duidelijk dat de geloofwaardigheid van AROL zowel bij de gerechtelijke overheid als bij de burger ernstig wordt geschaad, voor zover de belangen zelf niet worden geschaad, indien eenzelfde advocatenkantoor nu eens voor en dan eens tegen AROL pleit en dat in eenzelfde materie.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Met welke advocatenkantoren en voor welke termijn werden contractuele verbintenissen aangegaan voor het behartigen van de belangen van AROL inzake vorderingen bij bouw misdrijven?
2. Werd door deze advocatenkantoren tijdens de termijn van de contractuele verbintenissen ook gepleit tegen AROL inzake bouw misdrijven? Zo ja, door welke advocatenkantoren en in hoeveel zaken?
3. Worden in de contractuele verbintenissen clausules opgenomen teneinde deze onverenigbaarheden te vermijden?
4. Meent de Minister niet dat het wenselijk zou zijn in de toekomst enkel contracten af te sluiten met advocatenkantoren die voor private personen geen lopende zaken inzake bouw misdrijven in behandeling hebben en er zich bovendien toe verbinden tijdens de duur van het contract de belangen van bouw overtreeders niet te behartigen?

Antwoord

In antwoord op haar vragen heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens te verstrekken.

1. Voor bouwbedrijven werd op 29 december 1980 ter verdediging van de belangen van het Vlaamse Gewest door mijn achtbare voorganger één advocaat per provincie aangesteld: J. De Cannière, S. Maertens, J.J. Bossuyt, P. De Cordier en R. Van Riet. Er werd geen termijn ingebouwd bij deze aanstellingen, zodat hun aanstellingsbesluiten nog steeds van kracht zijn.
2. Er zijn mij geen gevallen bekend waarin één van deze advocaten opgetreden zou zijn als verdediger van deze bouwovertreeders tegen het Vlaamse Gewest.
3. In die Ministeriële Besluiten werden geen specifieke clausules opgenomen teneinde deze onverenigbaarheden te vermijden.
4. Gezien het vanzelfsprekend is dat de aangestelde advocaten van het Bestuur, evenzeer als andere advocaten, gebonden zijn door de deontologie van de advocatuur en door de loyauteit t.o.v. het opdrachtgevende Bestuur, wordt een herziening van deze contracten niet nodig geacht.

Vraag nr. 38

van 10 december 1986

van de heer N. DE BATSELIER

Intercommunales in Vlaanderen en Brussel — Vergoedingen die onder diverse vormen en benamingen werden uitgekeerd tijdens het dienstjaar 1985

In aansluiting met mijn schriftelijke vraag van 25 juni 1986, nr. 135, zou ik u dank weten indien u mij, onder dezelfde vorm als de voorgaande jaren, de lijst kon mededelen van al de beheerders en experts in al de bestuurs- en controleorganen van de intercommunale verenigingen die in het Vlaamse en eventueel in het Brusselse Gewest operationeel zijn, met afzonderlijke vermelding van het bedrag aan vaste vergoedingen, presentiegelden (waaronder het bedrag per zitting), onkostenvergoedingen e.d., dat aan elk van hen werd uitgekeerd tijdens het dienstjaar 1985.

Evenzo had ik graag de naam gekend van de beheerders aan wie geen zitpenning, vaste vergoeding of dergelijke werd uitbetaald.

Dit is dus een identieke vraag als in de jaren 1981-1984. Graag zou ik op een gelijkwaardige wijze de gegevens bekomen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, wens ik het geachte lid er op te wijzen dat de door hem gevraagde gegevens niet door mij mogen verstrekt worden. In antwoord op zijn vraag nr. 135 van 25 juni 1986 heb ik hem reeds een zo overzichtelijk mogelijke lijst bezorgd per intercommunale en ingedeeld per categorie van mandaten.

De verschillende verenigingen bezorgen deze gegevens inderdaad op nominatieve lijsten aan de administratie in het kader van het uitoefenen van hun toezicht op de intercommunales. Ik meen echter niet, uit respect voor ieders privacy en uit respect voor het autonome beleid van deze verenigingen, dat ik het recht heb om zomaar deze geïndividualiseerde lijsten openbaar te verspreiden.

Het blijft uiteraard het volste recht van het geachte lid om de gegevens aan de betrokken verenigingen zelf op te vragen.

Vraag nr. 55

van 8 januari 1987

van de heer J.P. PILLAERT

Provinciale diensten van stedenbouw en ruimtelijke ordening — Onderbezetting personeelskader

In een vraag gericht aan de Minister van Ruimtelijke Ordening (vraag nr. 189 van 17 september 1986) heb ik als antwoord van de Minister gekregen dat de personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in een definitieve fase van herziening gekomen is. Dat geen uitbreiding van het personeelsbestand in het vooruitzicht mag gesteld worden, maar een herstructurering.

Daar de buitendiensten van het Bestuur van Ruimtelijke Ordening sterk onderbemand zijn, zou ik graag van de Minister vernemen of deze diensten in aanmerking komen om beter (met meer mensen) te worden bemand, zodat men het werk terug aan kan op een normale manier.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de Vlaamse Executieve op 28 januari 1987 de geherstructureerde personeelsformatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap goedgekeurd heeft.

Voor de buitendiensten van het Bestuur Ruimtelijke Ordening is het aantal betrekkingen niet toegenomen, zoals u reeds medegedeeld werd in antwoord op uw vraag nr. 189 van 17 september 1986.

Er gebeurden evenwel tussen deze betrekkingen herschikkingen, die beter beantwoordden aan het effectief aanwezige personeel en die voor elke graad een normale loopbaan konden verzekeren.

Nu de personeelsformatie aangepast is, kan de Vlaamse Executieve werk maken om door aanwerving, bevordering of mutaties de nog niet ingenomen betrekkingen effectief te laten opvullen.

Er blijft echter gesteld dat een interne heroriëntatie van het werk en de werkingswijze zal dienen ondernomen te worden, teneinde de opgedragen taken naar behoren te kunnen vervullen.

Vraag nr. 56
van 8 januari 1987
van de heer F. PIOT

Vormingscursussen stedenbouw en ruimtelijke ordening
— *Participatie gemeentelijk personeel*

Naar verluidt zouden door toedoen van de Koning Boudewijnstichting seminaries kunnen worden ingericht ten behoeve van personeelsleden van de gemeentelijke diensten, en dit met betrekking tot het thema Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening.

Daar vele gemeentediensten geconfronteerd worden met soms moeilijke en delicate dossiers op dat vlak, en een dergelijke studie- en vormingsinitiatief wellicht nuttig zou kunnen bijdragen tot een adequate aanpak van specifieke problemen, zou ik van de geachte Minister willen vernemen of hij deze mogelijkheid heeft aangeprezen en bevordert bij de betrokken gemeentebesturen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Ik ben van oordeel dat de gemeenten als openbare lichamen waarvan de autonomie het wezenlijk kenmerk is, bij machte zijn zelfstandig een standpunt in te nemen in zulke aangelegenheid.

De Koning Boudewijnstichting, waarvan ik hier het nut en de efficiëntie wens te onderstrepen, weet trouwens op welke wijze ze gemeenten van haar oogmerken en werking op de hoogte moet brengen.

Vraag nr. 58
van 12 januari 1987
van de heer E. DE GROOT

Gemeentelijk saneringsplan — Uitvoering

De precare situatie van talrijke Belgische gemeenten heeft de vorige Regering ertoe aangezet om de gemeentebesturen de mogelijkheid te geven om de toestand te verbeteren door het opstellen van een saneringsplan en het aangaan van een saneringslening.

Eén van de voorwaarden voor het verkrijgen van de lening was dat de begroting van het eigen dienstjaar tot en met 1988 in evenwicht zou zijn.

Indien nu ten gevolge van bezuinigingen en verhogen van belastingen de toestand dermate gunstig evolueert dat er een steeds groter gecumuleerd overschot ontstaat, dan is de vraag of men de inwoners van de gemeente verder moet blijven verplichten.

Ik zou de geachte Gemeenschapsminister dan ook willen vragen of in voorkomend geval dat er grote overschotten ontstaan, de begeleidingsgroep een voor het eigen dienstjaar deficitaire begroting mag aangaan, indien te verwachten is dat ook voor de eerstvolgende jaren het globaal resultaat positief zal zijn.

Antwoord

Het antwoord op de vraag van het geachte lid bevindt zich in de omzendbrief van 15 september 1982 van mijn geachte ambtsvoorganger.

Een van de hoofdvoorwaarden voor het krijgen van een saneringslening staat in verband met het begrotingsevenwicht. „De gemeente moet de volgende voorwaarden vervullen:

„ . . . 2° zich verplichten tot het treffen van maatregelen die normaliter in het eerstvolgende dienstjaar het evenwicht van het eigen dienstjaar en binnen een termijn van ten hoogste vijf jaar het algemeen evenwicht tot gevolg hebben;....,

Het is de opdracht van de bevoegdheid van de begeleidingsgroep na te gaan of de financiële en budgettaire planning van de gemeente door een tekort in de gewone dienst van het dienstjaar zelf binnen afzienbare termijn kan uitmonden in een algemeen tekort.

De begeleidingsgroep moet erop toezien dat tijdig maatregelen worden getroffen om enerzijds te voorkomen dat de financiën van de gemeente opnieuw in gevaar komen en anderzijds te vermijden dat te grote overschotten ontstaan.

Een telkenjare terugkerend tekort van het eigen dienstjaar leidt onvermijdelijk naar een benarde financiële toestand. Dat is zeker niet het geval wanneer het tekort van het eigen dienstjaar gering is en niet van structurele aard is.

Indien de vraag van het geachte lid is ingegeven door een specifiek geval, is de begeleidingsgroep het eigen orgaan waarin de zaak moet worden behandeld.

Vraag nr. 59
van 12 januari 1987
van de heer K. DILLEN

Onwettelijke bouwwerken — Uitvoering vonnissen

Is het zo dat er rechterlijke vonnissen bestaan, vaststellend dat onwettelijke bouwwerken toegelaten werden?

Is het zo dat de Gemeenschapsminister stelselmatig weigerde een einde te stellen aan bouwmisdriven van grootdistributiebedrijven? Zo ja vernam ik graag de reden hiervan?

Zo neen, vernam ik graag de referenties van de documenten welke dit staven. Betekent dit verder dat de Gemeenschapsminister de juistheid van de rechterlijke vonnissen verwerpt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 18 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik uit de gestelde vraag moet opmaken dat hij het vonnis van 24 december 1986 bedoelt, waarbij de stopzetting van de werken wordt bevolen voor de oprichting of de herinrichting van de handelsvestiging gelegen te Schoten aan de Theo Van Cauwenberghlei en de Venstraat.

Wat mijn houding in deze zaak betreft moet ik verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. 132 van de heer O. Meyntjens waarbij ik gezegd heb : „ Gezien mijn geachte voorganger deze bouwvergunning toegestaan heeft en de wettigheid ervan betwist wordt bij de Raad van State, wacht ik de uitspraak van dit rechtscollege af om zonodig de passende maatregelen te nemen”.

Intussen werd in afwachting van bovenvernoemde uitspraak bij vonnis de stopzetting van de werken bevolen.

Vraag nr. 60
van 12 januari 1987
van de heer K. DILLEN

Bouwmisdrijven grootdistributie — Bevoegdheid

Naar mij gemeld werd zou de Gemeenschapsminister verklaren onbevoegd te zijn om op te treden tegen bouwmisdrijven omdat deze zouden toegestaan zijn door zijn voorganger?

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister of dit met de waarheid strookt en zo ja waarop hij zich steunt voor deze onbevoegdheidsverklaring.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 12 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. 132 van de heer O. Meyntjens waarbij ik mij niet onbevoegd verklaard heb, maar wel gezegd heb :

„ Gezien mijn geachte voorganger deze bouwvergunning toegestaan heeft en de wettigheid ervan betwist wordt bij de Raad van State, wacht ik de uitspraak van dit rechtscollege af om zonodig de passende maatregelen te nemen”.

Vraag nr. 63
van 12 januari 1987
van de heer K. DILLEN

Bouwmisdrijf door grootdistributiebedrijf — Maatregelen

Naar mij gemeld werd zou als reactie op het verzoek van een middenstandsvereniging om een einde te stellen aan bouwmisdrijven van een grootdistributiebedrijf het antwoord van de Gemeenschapsminister of zijn diensten erop neergekomen zijn dat bewuste vereniging haar wensen voor werkelijkheid neemt.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister of dit met de waarheid strookt.

Indien ja, meent de Gemeenschapsminister niet dat een vereniging welke heel wat hard werkende middenstanders groepeerd recht heeft op een met redenen omkleed antwoord?

Indien niet vernam ik graag van de Gemeenschapsminister wat het juiste antwoord dan wel was.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 12 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik meen te mogen besluiten dat hier de handelsvestiging gelegen te Schoten aan de Theo Van Cauwenberghlei en de Venstraat wordt bedoeld.

In al de vragen die in verband gesteld werden, heb ik verwezen naar mijn antwoord op de vraag nr. 132 van de heer O. Meyntjens, waarin ik o.m. stelde dat ik wens te wachten op de uitspraak van de Raad van State over de bouwvergunning die door mijn voorganger werd verleend en waarvan de wettelijkheid wordt betwist. Na uitspraak van dit rechtscollege zal ik zonodig de passende maatregelen nemen.

Zoals u reeds bekend werd intussen bij vonnis van 24 december 1986 de stopzetting van de werken bevolen.

Vraag nr. 64
van 13 januari 1987
van de heer O. MEYNTJENS

Inplanting groothandelsvestiging te Schoten — Beteugeling bouwmisdrijf

De NV Promotion et Entreprise, Delhaize, kreeg van de Dienst Stedebouw van de Provincie Antwerpen een bouwtoelating voor de inplanting van een groothandelsvestiging te Schoten. Over de geldigheid van deze bouwtoelating wil ik in het kader van deze vraag niet dieper ingaan, aangezien deze zaak wordt behandeld door de Raad van State.

Het gunstig advies van de Dienst Stedebouw werd gekoppeld aan welbepaalde verplichtingen. De bouwtoelating mocht enkel gebruikt worden als de machtiging voor de groothandelsvestiging, de socio-economische vergunning bekomen was. Deze socio-economische vergunning wordt uitdrukkelijk vereist voor elke groothandelsvestiging ingevolge de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen. Op 20 oktober 1986 ging de betrokken firma van start met de bouw van deze handelsvestiging zonder dat de socio-economische vergunning werd aangevraagd of verleend. Een middenstandsorganisatie bracht uw diensten bij herhaling op de hoogte van deze onwettelijke bouwpraktijken. Op 27 november 1986 legde diezelfde organisatie klacht neer tegen deze onwettelijke praktijken en vroeg u deze werken onmiddellijk te laten stopzetten. Aangezien de geldigheid van de bouwtoelating door de Raad van State wordt onderzocht, werd deze klacht beperkt tot de onwettelijke bouwpraktijken ingevolge de verkregen bouwtoelating zodat u als Minister niet hoefde tussen te komen in de procedure van dit Rechtscollege.

Aangezien u niets ondernam om een einde te maken aan dit bouwmisdrijf, legde de middenstandsorganisatie klacht neer bij de Rechtbank die bij vonnis van 24 december 1986 de bouwwerken liet stilleggen.

Mag ik van de Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom nam u geen enkel initiatief om een einde te maken aan het bouwmisdrijf van dit **grootdistributiebedrijf** te Schoten?

2. Waarom ging u niet over tot de behandeling van de klacht die door de middenstandsorganisatie werd neergelegd hoewel uit de officiële stukken bleek dat de bouwwerken op een onwettelijke wijze werden uitgevoerd?
3. Zal u, naar aanleiding van dit vonnis, uw houding ten aanzien van de vestiging van dit **grootdistributiebedrijf** te Schoten, herzien?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 13 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid eerst mijn antwoord op zijn vraag nr. 132 te herinneren.

Ik heb toen o.m. geantwoord dat ik de uitspraak van de Raad van State omtrent de beslissing die door mijn voorganger werd genomen wenste af te wachten waarna ik zonodig de passende maatregelen zou nemen.

Intussen werd de stopzetting van de werken bevolen voor de oprichting of de herinrichting van de handelsvestiging gelegen te Schoten, bij vonnis van 24 december 1986.

Het verder verloop van deze procedure en de uitspraak van de Raad van State, zullen dan ook de basis vormen van een passende beslissing ter zake.

Vraag nr. 67 van 14 januari 1987 van de heer G. CARDOEN

Toepassing artikel 44 van stedenbouwwetgeving — Versoepeling procedure

De plaatsing van reclameborden ressorteren blijkbaar onder toepassing van art. 44 van de wet op Stedenbouw. Dat betekent dat de Schepencolleges gehouden zijn elk van deze aanvragen over te maken aan de diensten van de Stedenbouw.

Is de geachte Minister zich bewust van het feit dat deze procedure voor de dikwijls KMO-bedrijven of particulieren geld en tijd kost. Kan hier geen afwijking bekomen worden voor werken en handelingen van geringe omvang? Zo ja, kunnen nopens dit begrip nadere gegevens verstrekt worden en dan denk ik aan, materiaal, afmetingen, stabiliteit, enz.. .

Geldt dezelfde procedure ook voor **verlichtingsborden** of reclamebakken, ja dan neen vastgehecht aan een woninggevel?

Langs de Rijkswegen is de procedure nog omslachtiger. Kan ook hier geen versoepeling doorgevoerd worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag het volgende mee te delen. De bedoelde procedure werd reeds vereenvoudigd. Artikel 3 van het koninklijk besluit van 16 december 1971 tot bepaling van werken en handelingen die vrijgesteld zijn.. . ofwel van het eensluidend advies van de Gemachtigde Ambtenaar werd voor het Vlaamse Gewest, **vervan-**

gen door het koninklijk besluit van 16 december 1981.

Daarin werden in uitvoering van artikel 45, tweede lid, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 onder artikel 1, punt 4 „**de** als bouwwerk aangemerkte reclame inrichtingen van geringe omvang” opgenomen. In het bijgevoegd verslag aan de Koning staat vermeld :

„Onder reclame-inrichtingen die als bouwwerk van geringe omvang kunnen worden aanzien en waarvan sprake in punt 4, worden de zelfstandig staande inrichtingen bedoeld zoals reclameborden met een maximum oppervlakte van nagenoeg 10 m², geschoord op palen of gelijksoortige steunen en die bestemd zijn om permanent ter plaatse te blijven staan.

Zo er voor een bepaalde gemeente noodzaak bestaat de materie van de reclame nader te reglementeren, kan zij een gemeentelijke verordening op de reclame uitvaardigen, in toepassing van de artikelen 59 en 60 van de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening”.

Expliciet wordt nog vermeld dat „deze werken en handelingen onderworpen blijven aan de bouwvergunning af te geven door het College van Burgemeester en Schepenen, maar die vrijgesteld zijn van het advies van de gemachtigde ambtenaar. Wel wordt nog de normale voogdij uitgeoefend door het bestuur van de stedenbouw doordat een afschrift van de vergunning dient overgemaakt aan het bestuur. De gemachtigde ambtenaar beschikt over schorsingsrecht zo de door het college afgegeven vergunning stedenbouwkundig onverantwoord is of in tegenstrijd is met de bepalingen van een plan van aanleg, niet zijnde een bijzonder plan van aanleg”.

Wat de reclame langsheen Rijkswegen betreft deel ik de bezorgdheid van het geachte lid en verwijs daarbij naar mijn antwoord op vraag nr. 17 van 8 januari 1986 van de heer A. De Beul, Lid van de Vlaamse Raad. (Vragen en Antwoorden — Zitting 1985-86 Nr. 3 blz. 83).

Tot zijn praktische gevolgen herleid, komt mijn standpunt hier op neer dat de reglementering ter zake op basis van het koninklijk besluit van 14 december 1959 een nationale aangelegenheid is. Wat de toepassing ervan betreft, dient het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening zich te onthouden van enige bevoegdheidsinmenging.

Vraag nr. 68 van 15 januari 1987 van de heer H. COVELIERS

Openbaar onderzoek inzake bouwaanvragen voor herbouw of uitbreiding van bestaande gebouwen — Procedure en tijdstip van kennisname ingediende bezwaren

De wetgeving op de stedenbouw voorziet dat in bepaalde gevallen een openbaar onderzoek wordt gehouden nopens een ingediende bouw- of **verkavelingsaanvraag**.

Meer bepaald wordt in art. 45 van de wet op de stedenbouw de verplichting opgelegd om een openbaar

onderzoek te organiseren inzake de bouwaanvragen voor herbouw of uitbreiding van bestaande gebouwen. (Decreet van 28 juni 1984, art. 2).

Deze procedure is eveneens van toepassing op de afgifte van vergunningen voor handelingen en werken binnen het gebied van de in art. 17 bedoelde bijzonder plannen van aanleg. Hetzelfde geldt voor de verkavelingsaanvragen, wanneer deze de aanleg van nieuwe verkeerswegen of dergelijk bevat, zoals bepaald in art. 57 bis.

In de wetgeving wordt echter nergens voorzien wat de positie is van de aanvrager t.a.v. de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren.

De vraag is dan: mag of kan de aanvrager kennis nemen van de ingediende bezwaren en van de identiteit van de personen die de bezwaren ingediend hebben.

Zo ja, kan dit reeds tijdens de periode van het openbaar onderzoek of pas na sluiting van dit onderzoek, of slechts na het nemen van een beslissing door de bevoegde overheid of na betekening van die beslissing.

Op welke wijze kan of mag deze kennisname verlopen:

- enkel door inzage van het dossier;
- door het geven van een afschrift;
- ander wijze?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 14 januari 1987 heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de gegevens uit het administratief dossier niet ter beschikking van de belanghebbende mogen gesteld worden tijdens de procedure tot het bekomen van de bouw- of verkavelingsaanvraag.

Wel is het zo dat de vergunningverlenende overheid wijzigingen aan een bouw- of verkavelingsplan kan voorstellen tijdens de procedure, teneinde tegemoet te komen aan de bezwaren en de opmerkingen die tijdens het openbaar onderzoek werden gemaakt.

In deze zin werd besloten in het arrest nr. 18.307 van de Raad van State (Bal) waarin vooral gesteld werd dat de gewijzigde plannen niet aan een nieuw onderzoek moeten worden onderworpen. Dergelijke werkwijze betekent echter niet dat de overheid in kwestie moet bekend maken dat de wijzigingen worden gevraagd ten gevolge van een bezwaar en zeker niet van wie het bezwaar uitgaat.

Na een eventuele weigering van de bouw- of verkavelingsvergunning door het College van Burgemeester en Schepenen kan de aanvrager in beroep gaan. Hij kan ook in beroep gaan tegen de afgegeven vergunning, indien hij niet akkoord gaat met de opgelegde voorwaarden.

Tijdens de loop van deze procedure zal hij voldoende gelegenheid hebben, om tijdens de wettelijk voorziene hoorzittingen in kennis gesteld te worden van de visie van de vergunning verlenende overheid — Bestendige Deputatie, Vlaamse Executieve — visie die o.a. kan gesteund zijn op de gefundeerd bevonden

bezwaren. In de beroepsbeslissingen zelf zijn ook de motieven tot weigering of tot vergunning terug te vinden.

Indien na het beëindigen van deze procedure tot het verkrijgen van een bouw- of verkavelingsvergunning de aanvrager geen voldoening heeft gekregen, dan kan hij nog steeds een jurisdictioneel beroep bij de Raad van State instellen, waarbij hem dan de mogelijkheid zal geboden worden het dossier op de Griffie van de Raad van State in te kijken.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 5
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Analfabetisme — Maatregelen

Volgens de Unesco zijn analfabeten mensen die noch lezen noch schrijven kunnen. En heeft het analfabetisme diepgaande gevolgen op het gebied van de sociale autonomie en de tewerkstelling.

In België blijkt het fenomeen een niet te onderschatten omvang aan te nemen, hetgeen blijkt uit een onderzoek ingesteld bij miliciens.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen en welke initiatieven reeds door zijn departement werden genomen om hieraan te remediëren?

Antwoord

Analfabetisme wordt inderdaad gedefinieerd als het onvermogen om te lezen en schrijven, doch ook hierin zijn verschillende graden te onderkennen.

In samenwerking met de RVA en met Onderwijs worden de schakelprojecten georganiseerd, dit zijn vormingsprojecten gericht naar laaggeschoolden waarin vaak lichte vormen van analfabetisme worden aangetroffen. De bedoeling van deze projecten is de nodige elementaire basiskennis bij te brengen met het oog op verdere opleiding binnen de gewone opleiding+ en onderwijsstructuren of met het oog op de rechtstreekse inschakeling in de arbeidsmarkt.

De eigenlijke alfabetiseringsprojecten situeren zich echter binnen de basiseducatie welke ressorteren binnen de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur.

Naast remediëring is preventie echter zeker zo belangrijk, en komt het erop aan de nodige voorzieningen te treffen opdat elke jongere met zijn eigen mogelijkheden en geaardheid zijn talenten zou kunnen ontplooiën. Immers voor een aantal jongeren het schoolse milieu, de schoolse methode van leren en opvoeden, eerder demotiverend dan inspirerend werken, ondanks alle pogingen om het onderwijs — vooral het beroepsonderwijs — beter af te stemmen op de doelgroep. Om één of andere reden — waarop hier niet nader wordt ingegaan, de vaststelling volstaat — zijn sommige jongeren inderdaad schoolmoe. Het is

van het allergrootste belang om leergierigheid van deze jongeren, die eigen is aan elke mens en vooral aan jonge mensen, levendig te houden, aangepast te stimuleren en vooral niet af te stompen.

De ervaring leert dat precies het vormingswerk een passend vormingsmilieu biedt en geëigende methoden aanwendt die deze jongeren hun leervermogen weten aan te spreken.

De middenstandsopleiding heeft via de leertijd, het zogenaamde leercontract, op die manier reeds jaren een waardevol alternatief geboden aan heel wat jongeren die het op school niet meer zagen zitten, en ligt aan de basis van heel wat stielkennis en tewerkstelling in Vlaanderen. Ter zake heeft het leercontract, ondanks het feit dat dit ook voor verbetering vatbaar is, zijn sporen verdiend.

Naast de middenstandsopleidingen zijn er de instellingen en verenigingen, voornamelijk uit de sociaal-culturele en de jeugdsector, die vanuit hun sociaal-culturele activiteiten een specifieke methode ontwikkeld hebben die de jongeren kan aanspreken en erin slaagt hun belangstelling te wekken.

Zo men er niet in slaagt deze jongeren in hun leerplichtige periode de nodige basisvorming bij te brengen dan kan men met vrij grote zekerheid verwachten dat men hen later zal aantreffen in één of andere remedieringsprogramma.

Om pedagogische, sociale en economische redenen werd op 25/6/1985 het Besluit van de Vlaamse Executieve genomen houdende de organisatie, de normering en de subsidiëring van de programma's deeltijdse vorming teneinde optimale leermogelijkheden te bieden.

Bovendien wordt in het kader van het preventief beleid een onderzoek uitgevoerd omtrent de invloed van de arbeiderscultuur op onderwijs en vorming van arbeiders en arbeiderskinderen.

Vraag nr. 6
van 21 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Kunstonderwijs — Prestaties van bepaalde categorieën van personeel

Mag ik van de heer Minister vernemen welke de wekelijkse minimum en maximum prestaties zijn die door het hulponderwijzend personeel en het administratief personeel moeten worden geleverd en dit in:

- het hoger kunstonderwijs met volledig leerplan;
- het onderwijs voor socio-culturele promotie;
- de muziekscholen?

Antwoord

In aansluiting met mijn voorlopig antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid hierbij een overzicht te verstrekken van de wekelijkse minimum- en maximumprestaties die door het hulpopvoedend en administratief personeel met volledige opdracht in de instellingen voor kunstonderwijs worden geleverd :

	Hulpopvoedend personeel		Administratief personeel	
	mini- mum	maxi- mum	mini- mum	maxi- mum
Hoger kunstonderwijs volledig leerplan	36	39	38	38
Kunstonderwijs met beperkt leerplan of socio-culturele promotie	32	36	38	38 (uitsluitend in Rijksonderwijs)
Muziekscholen	niet betoelaagd		38	38

P.S.
— secretaris en bediende gesubsidieerd ten belope van max. 12 u/week
— toezichter of suppoost : gesubsidieerd ten belope van
• 12 u/week voor de eerste 100 leerlingen
• 6u/week per bij komende reeks van 50 leerlingen

Vraag nr. 7
van 21 januari 1987
van de heer P. PEETERS

Naschoolse facultatieve lessen Frans voor kinderen van het eerste leerjaar — Onderwijstaalwetgeving

In 1971 besliste het Gentse stadsbestuur onder druk van het VVO en van het ANV de naschoolse facultatieve Franse lessen in de stedelijke basisscholen te vervangen door bij komende lessen Nederlands.

Thans wil het stadsbestuur opnieuw een stap achteruitzetten door het terug invoeren van Franse facultatieve lessen vanaf het eerste leerjaar en Engelse lessen (derde graad) in de stedelijke basisschool „ Charles de Kerckhove “.

Bovendien organiseert de „ Association flamande pour la vulgarisation de la langue française ” vanaf het eerste leerjaar facultatieve lessen in de Franse taal.

Deze vereniging verspreidt affiches in de basisscholen waarop de ouders aangemoedigd worden hun kinderen (ook volwassenen zijn welkom) Frans te laten leren. Deze lessen gaan door in een viertal lagere scholen. De kantonnale inspectie moedigt deze lessen ten zeerste aan en de inspecteurs zijn Franstaligen!

Het stadsbestuur stelt gratis klassen, verwarming en verlichting ter beschikking terwijl het onderwijzend personeel niet zou vergoed worden. Het is vanzelfsprekend toe te juichen dat de stad Gent in de lagere scholen interessante projecten lanceert, zoals sport en spel, dans, muziek, ballet enz., waarvoor de leerlingen geen speciale inspanning moeten leveren; heel anders

is het echter gesteld gezien de zeer jonge leeftijd (eerste leerjaar!) met het onderricht in een tweede en een derde taal.

Ook in de Rijkslagere basisschool te Oostakker en in de RBS-oefenschool in de K.L. Ledeganckstraat worden naschoolse lessen Frans en Engels gegeven.

Tal van vooraanstaande binnen- en buitenlandse pedagogen zijn ervan overtuigd dat het aanleren van vreemde talen dient gegrondvest op, en voorafgegaan door, de grondige kennis van de moedertaal. Welnu, gezien de zeer jonge leeftijd van de kinderen waaraan deze Franse en Engelse lessen worden gegeven, hebben de kinderen, zeker in de taalsituatie die we in Vlaanderen kennen — dialectsprekend milieu — nog heel wat te leren op het stuk van een algemene Nederlandse omgangstaal.

Kort na de publikatie van de onderwijstaalwet van 1932 zorgde de toenmalige Minister van Onderwijs, de liberale en Franstalige Brusselaar Petitjean, voor de volgende, officiële interpretatie: „De wet moet eerlijk worden toegepast. Door een andere regeling (vroeger ingerichte of speciale Franse lessen) te dulden, zou men de wet tegenwerken. Over het algemeen moet het verboden worden indirect te doen wat men niet rechtstreeks kan bekomen.” Dit is een duidelijk interpretatie !

Is de geachte Minister niet van oordeel dat de stad Gent de onderwijstaalwetten van 1932 en van 1963 (artikel 9) moet toepassen?

Wat denkt de geachte Minister over de interpretatie van zijn achtbare voorganger?

Antwoord

Er kunnen heel wat pedagogische en beleidsmatige vragen gesteld worden achter de beslissing om facultatieve taal cursussen in te richten voor kinderen uit het lager onderwijs. Ik veronderstel dat de beslissing van 1971 om deze facultatieve cursussen af te schaffen op basis van dergelijke overwegingen werd genomen. Het is dan ook verbazend dat men thans terug overgaat tot het inrichten van deze taallessen.

Anderzijds ligt dergelijke beslissing volkomen binnen de autonomie van het Stadsbestuur en kan er enkel ingegrepen worden waar er een overtreding is van de wettelijke bepalingen.

Desgevallend dient de beslissing van het Stadsbestuur door de rechtstreekse voogdijoverheid geschorst en/of vernietigd.

Vraag nr. 9
van 29 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Ronde-tafelconferentie voor het muziekonderwijs — Advies organisatie secundair muziekonderwijs

Wil de Minister mij mededelen of de ronde-tafelconferentie voor het muziekonderwijs, onder leiding van de heer J. Fleerackers, reeds een advies heeft uitgebracht over de organisatie van het secundair muziekonderwijs in Vlaanderen?

Zo ja, gelieve de Minister mij tevens mede te delen welk gevolg hij aan dit advies zal geven.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat de ronde-tafelconferentie voor de muziek er tot mijn spijt niet in geslaagd is een eindrapport neer te leggen.

De onderscheiden deelrapporten zullen desondanks een hulp zijn bij ons beleid inzake het muziekonderwijs in Vlaanderen.

Vraag nr. 10
van 29 januari 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Onderwijs sociale promotie — Afdankingen

Naar wij mochten vaststellen worden in betoelaagde scholen, zonder enige vorm van opzeggingstermijn of zelfs voorafgaandelijk ke verwittiging, lesgevers binnen de sociale promotie, cursussen binnen de avondleergangen — voornamelijk lesgevers in de bijzondere taalleergangen — ontslagen.

Naar verluidt zouden daartoe leerkrachten behoren met 15 en zelfs 25 jaar dienst.

Mogen wij van de Minister vernemen:

1. hoe dat mogelijk is;
2. bestaan er opzeggingsvoorwaarden en zo ja, de welke, die dit zouden moeten voorkomen in scholen waar leerkrachten lesgeven binnen de sociale promotie;
3. en in bijkomende orde, wordt daarbij onderscheid gemaakt voor benoemde leerkrachten en dies meer?

Antwoord

Ik deel het geachte lid mee dat er noch binnen het rijkskustonderwijs met beperkt leerplan noch binnen het gesubsidieerd kustonderwijs met beperkt leerplan een toename geweest is van het aantal ontslagverleningen.

Voor de overige vormen van onderwijs met beperkt leerplan dien ik het geachte lid te verwijzen naar de Minister van Onderwijs die ter zake bevoegd is.

Vraag nr. 11
van 30 januari 1987
van de heer J. VALKENIERS

NCC — Openbaarheid van bestuur en toegang informatie

De NCC treft haar beslissingen hoofdzakelijk achter gesloten deuren zoals door de wet voorgeschreven.

Om evenwel de democratische spelregels van openbaarheid van bestuur en van informatieplicht tegenover de burger te eerbiedigen, voorzag de wetgever in de formele verplichting inzage toe te staan van de getroffen beslissingen aan alle belanghebbenden.

Dit inzagerecht wordt uitgeoefend door raadpleging van het notulenboek waarin alle beslissingen geboekt worden. Dit notulenboek bevindt zich in de zetel van de NCC.

Ik verneem dat van de democratische rechtsregel tot toegang tot de zetel en dus tot uitoefening van het inzagerecht hoofdelijk door de Commissie formeel werd afgeweken sedert enige tijd.

1. Welk reglement of wettelijke bepaling geeft de Commissie de bevoegdheid om de toegang tot de zetel en tot het recht op informatie te ontzeggen?
2. Welke maatregel trof de Minister om deze beslissing te vernietigen en aldus het inzagerecht opnieuw toe te staan?
3. Welk initiatief nam de Minister om dergelijke geheimdoenerij in de toekomst onmogelijk te maken?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De Nederlandse Commissie voor Cultuur van de Brusselse Agglomeratie (NCC) heeft geen enkele beslissing getroffen, die het inzagerecht zoals dit beschikbaar is in art. 20 van het **KB** van 1 juni 1972 betreffende de werkwijze van de Commissie voor de cultuur en van de Verenigde Commissies van de Brusselse Agglomeratie, ontzegt aan personen die zich hiervoor aandienen op de zetel van de NCC.

Integendeel, in het kader van de reorganisatie die de NCC in 1986 doorvoerde werd vanaf 1 mei 1986 een documentatie- en informatiedienst opgericht. Deze bevindt zich in een daartoe uitgerust lokaal op de tweede verdieping van de zetel van de NCC aan het Saincteletteplein 30 te 1080 Brussel.

Iedereen die zich aanbiedt op de zetel van de NCC en inzage wenst in de documenten en het notulenboek van de NCC wordt naar hogervernoemde dienst verwezen.

Gelet op wat voorafgaat is er dan ook geen sprake van „geheimdoenerij“. Wel integendeel, alles is in het werk gesteld opdat eenieder die gebruik wenst te maken van het inzagerecht zoals beschreven in art. 20 van het **KB** van 1 juni 1972 op een correcte wijze zou worden onthaald door de diensten van de NCC en van dit recht, ten volle en zonder tijdverlies, zou kunnen gebruik maken.

P. DEPRez GEMEENSCHAPS MINISTER VAN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 12
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Ambassades van de Vlaamse Gemeenschap — Attachés

Naar verluidt zou het de Vlaamse Gemeenschap toegelaten zijn op haar kosten attachés aan te duiden bij de Belgische ambassades in het buitenland.

Graag had ik dan ook vernomen:

- het aantal attachés van de Vlaamse Gemeenschap bij Belgische ambassades en aangesteld door de Vlaamse Executieve;
- de datum van de beslissing van de Executieve;
- de namen van de aangeduide attachés;
- de budgettaire repercussies voor de Vlaamse Gemeenschap van deze aanstellingen;
- de lijst van de landen waar de Executieve dergelijke attachés heeft aangesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen in verband met de mogelijke aanstelling van attachés van de Vlaamse Gemeenschap, kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve, op 24 oktober 1986, principieel heeft ingestemd met de aanstelling op contractuele basis van vier attachés van de Vlaamse Gemeenschap en van drie Investeringsprospectoren.

De Gemeenschapsattachés zullen gevestigd worden in later te bepalen Belgische ambassades of consulaten.

De Investeringsprospectoren worden aangesteld aan de Oost- en de Westkust van de Verenigde Staten en in het Centrum van de Vlaamse Gemeenschap te Osaka.

In Osaka is de heer Kagimoto reeds werkzaam.

De heren Martin Hinoul en Lucien De Brouckère werden op 28 januari 1987 door de Vlaamse Executieve als Investeringsprospecteur aangeduid.

Mevrouw Rita Omwal werd, bij dezelfde beslissing, aangeduid als Gemeenschapsattaché in Washington.

Mijn diensten werken momenteel aan de overeenkomsten, op contractuele basis, met de betrokkenen. Omdat die regelingen op vandaag nog niet vastliggen, kan ik geen cijfers over budgettaire weerslag bekend maken. Een alleszins voldoende kredietenvolume werd uitgetrokken op de begroting van mijn administratie, het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 64
van 13 januari 1987
van de heer P. BREYNE

Hedendaagse muziek — Bevordering

In de begroting 1986 werd onder Sectie 47, art. 33.08.02 een nieuw krediet ingeschreven, „Toelage ter bevordering van de hedendaagse muziek”.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Aan welke initiatieven in 1986 op voornoemd begrotingsartikel een subsidie werd toegezegd;
2. of deze initiatieven voor advies aan de Stuurgroep ter Bevordering van de Hedendaagse Muziek werden voorgelegd en zo ja, welk voor elk van de initiatieven het advies was van de Stuurgroep;
3. over welke initiatieven de Stuurgroep een positief advies verleende, maar niettemin niet werden gesubsidieerd.

Ik stelde reeds een gelijkaardige vraag op 25 september 1986 (vraag nr. 283), maar bekwam slechts een onvolledig antwoord, rekening houdend met het feit dat het op de begroting 1986 voorziene krediet 20 miljoen frank bedraagt.

Antwoord

Als antwoord op zijn eerste vraag deel ik het geachte lid mede dat de volgende initiatieven aan te rekenen op art. 33.08.02 van sectie 47 werden betaald op basis van het advies van de Stuurgroep ter Bevordering van de Hedendaagse Muziek of zijn voorganger van het Europees Jaar van de Muziek.

1. 8e Jazz Hoeilaart Internationaal Prijs van de Vlaamse Gemeenschap	100.000 fr.
2. Vlaamse Brassband Federatie Kreatiehonarium Karel De Wolf	40.000 fr.
3. Festival van Vlaanderen — Pools Requiem Pendercki 825.000 fr. — Landschappen II van Wilfried Westelinck 127.500 fr. als tussenkomst in het verlies	977.500 fr.
4. Les Passions Unies 540.250 fr. honoraria Vlaamse Groepen 3 18.500 fr. honoraria Franse Groepen	858.750 fr.
5. Stichting Logos	800.000 fr.
6. Leraarsvereniging Lemmensinstituut „Festival van hedendaagse muziek van Jonge Vlaamse Componisten”	150.000 fr.
7. Muzikon Week van de hedendaagse muziek uitkoopsom Kaalslag	180.000 fr.
8. v.z.w. Limelight — erpject „ Interieur-Exterieur”	8 15.000 fr.
9. Toelage aan het Internationaal Filmgebeuren Gent „ Wereldpremière l'Inhumaine” „ Optreden Jazz-orkest KMC-Gent ”	200.000 fr. 68.000 fr.

10. Toelage aan de Koninklijke Fanfare Sint-Cecilia Compositieopdracht K. Verbruggen	74.000 fr.
11. Werkingstoelage voor de Nieuwe Muziekgroep jaarwerking 1986	1.800.000 fr.
12. Werkingstoelage voor de „ Werkgroep voor Improviserende musici” jaarwerking 1986	500.000 fr.
13. Toelage voor Orphische Avonden (3 concerten)	3 1.508 fr.
14. Toelagen aan I.S.C.M. (werkingskosten)	15.000 fr.
15. Compositieopdrachten gegeven door de concertverenigingen van de drie conservatoria en het Lemmensinstituut (elk 1 mio fr.)	4.000.000 fr.
16. Twee compositieopdrachten aan E. Gistelinc gegeven door Gailly	100.000 fr.
17. Compositieopdracht Koninklijke Beiaardschool „Jef Denijn” — Mechelen (aan Jos Van Looy)	25.000 fr.
18. Concert van het conservatorium van de stad Kortrijk	15.000 fr.
19. Museum van Hedendaagse Kunst — Citadelpark Gent Compositieopdracht aan T. Demey en E. Gleichim	80.000 fr.
20. Pro Musica Lokeren Compositieopdracht aan Jo Van Eetvelde	20.000 fr.
21. Commyn v.z.w. Muziekproducties — creatie van de muziekproductie „Papieren kogels”	59.500 fr.
22. Walburga Orgelconcerten — Veurne Compositieopdracht aan R. Steyaert	25.000 fr.
23. A.N.Z. — Antwerpen compositieopdracht van Jan Van der Roost	25.000 fr.
24. Vlaamse Kameropera — Antwerpen — Compositieopdracht aan E. Gistelinc	100.000 fr.
25. Werkingstoelage voor „ Studio Electronische Muziek” (S.E.M. — Kontich)	293.050 fr.
26. Concert Hedendaagse Vlaamse Muziek (Meise)	43.177 fr.
27. v.z.w. Eigen Wijs Advies van de Stuurgroep was eerst negatief, door verkeerde interpretatie, en werd nadien goedgekeurd	220.000 fr.

Voor alle bovenvermelde toelagen werd het advies volledig gevolgd.

De volgende initiatieven werden meer betaald in vergelijking met het advies van de Stuurgroep.

1. de Singel — Antwerpen. Toelage voor compositieopdrachten en concerten Advies van de Stuurgroep had enkel betrekking op twee compositieopdrachten (bedrag= 110.000 fr.)	388.000 fr.
2. Vooruit Compositie en uitvoering van het muziekproject „ Runderen ” (advies was 140.000 fr.)	200.000 fr.

3. De Spiegel — muziektheater te Brugge 34.775 fr.
 Advies van de Stuurgroep was 14.475 fr.
 voor 1 concert
 Aan de toelage werd de subsidie van een
 tweede concert toegevoegd dat in de loop
 van december was gegeven.

Volledig apart staat de betoelaging van het „Off-off festival” (hed. muziek) te Gent, daar het dossier laat-tijdig werd ingediend. Een toelage van 378.250 fr. is bij ministeriële beslissing toegekend. Omwille van dezelfde redenen werd een toelage toegekend aan T. Bouwens (Jazz — 40.000 fr.) en aan de Gemeentelijke Muziekschool van Gavere (6.000 fr.).

Op de derde vraag kan ik het geachte lid medelen dat twee gunstige adviezen voor enerzijds een concert van de Nieuwe Muziekgroep op de Boekenbeurs en anderzijds voor een compositieopdracht aan G. Duyck niet werden omgezet in een ministerieel besluit.

In het eerste geval is het concert niet doorgegaan, in het andere geval was het administratieve dossier van de betrokkene niet volledig in orde.

Het initiële krediet van 17,5 miljoen fr. dat werd verminderd tot 12,7 miljoen fr. via het bijblad, werd aldus bijna volledig opgebruikt.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

J. PEDE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

**Vraag nr. 3
 van 23 oktober 1986
 van de heer J. SAUWENS**

Betoelaging openbare slachthuizen — Stand van zaken

De slachthuizen in ons land hebben opdracht gekregen zich binnen de kortst mogelijke termijn in orde te stellen met de nieuwe EEG-reglementering.

Anderzijds stellen de openbare slachthuizen vast dat mogelijkheden van betoelaging vrijwel nihil zijn, bij gebrek aan kredieten.

Kunt u mij medelen hoe het één met het ander kan gerijmd worden? Dienen deze slachthuizen, die meestal gemeentelijk eigendom zijn, heringericht te worden zonder toelage? Of zal de Vlaamse Executieve in de toekomst voldoende kredieten voorzien om deze aanpassingswerken, die van uitermate groot belang zijn voor de volksgezondheid, tijdig te kunnen uitvoeren? Welke sommen zijn in 1986 ter zake aan de diverse gemeentebesturen toegezegd, gespreid over de provincies? Welk is het totaal bedrag van uit te voeren werken, waarvoor nog geen toelagen zijn kunnen toegekend worden? Heeft u in verband met deze materie besprekingen gevoerd met de nationale Minister van Volksgezondheid, die reglementerende overheid is?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vraag het volgende mee te delen.

De Belgische slachthuissector is in zijn totaliteit inderdaad aan een ingrijpende gezondmaking toe. Dit is een conditio sine qua non om op Europees niveau competitief te kunnen blijven. Op basis mede van een enquête gehouden door het Ministerie van Volksgezondheid, heeft het Ministerie van Landbouw bij de Europese Gemeenschap een programma ingediend dat op verregaande wijze de sanering van de Belgische slachthuissector nastreeft.

De met de herstructurering gepaard gaande investeringen zouden bij voorrang moeten leiden tot het ontstaan van geïndustrialiseerde vleesindustrieën die beschikken over een infrastructuur gericht, zowel op het slachten als het versnijden, uitbenen, koelen, diepvriezen en de slachtafvalverwerking.

Dit zou moeten gebeuren onder degelijke sanitaire voorwaarden wat tot gevolg heeft dat betoelaging alleen mogelijk zal zijn als het slachten en de verwerking gebeurt of zal gebeuren conform aan de op Europees vlak gestelde sanitaire normen.

Binnen dit kader dient dan ook het toekomstig openbaar initiatief in deze sector te worden gesitueerd. Dit is momenteel niet meer te vergelijken met de historisch gegroeide taak waarbij plaatselijke overheden een slachthinrichting ter beschikking stelde van al wie, zij het zelfs sporadisch, dieren wou slachten. De normen waaraan de huidige slachthinrichtingen dienen te beantwoorden zijn zeer zwaar en brengen zware financiële lasten mee voor de financierende overheid.

Het is dan ook zo dat enkel rendabel werkende openbare slachthuizen, — en dit zijn meestal deze waar de samenwerking met de privé-slachters die er hun activiteit uitoefenen, zorgt voor de inschakeling van het bedrijf als een onderdeel van hun totaal geïntegreerde vleesverwerking — reële overlevingskansen hebben. Een subsidiëringpolitiek die, net zoals dit tot nu toe gebeurde op basis van het KB van 1983, onafgezien van de bedrijfseconomische context tot 60% overheidssteun in verlieslatende bedrijven pompt, beantwoordt niet aan de beoogde sanering en bewijst op lange termijn ongetwijfeld geen goede dienst aan deze sector. Vandaar dat ik in samenspraak met de Gemeenschapsminister voor Economie en Werkgelegenheid, die bevoegd is voor de betoelaging van de privé-slachthuissector, in de toekomst uit zal gaan van een zelfde subsidiëringniveau als waar privé-slachthuizen van genieten. Voor het jaar 1987, het jaar waarin in het kader van de EEG-aanpassingen de zwaarste investeringen dienen te gebeuren is bij wijze van overgang een bedrag voorzien van 135 miljoen frank op de begroting. Dit zal toelaten een subsidie toe te kennen bovenop deze die door de EEG wordt toegekend voor investeringen die beantwoorden aan de EEG-normen. Deze EEG-subsidie belooft 25%, op voorwaarde dat de Lid-Staat zelf bereid is de investeringen te betoelagen voor minstens 8% en indien de begunstigde zelf instaat voor 50% van de financiering. Het percentage van het Gewest ligt dus tussen een vork van 8 % en 25 %. Dit percentage voor 1987

zal pas bekend zijn als ik binnenkort over de totale inventaris beschik van de geplande investeringen.

Ik ben me ervan bewust dat het uitgangspunt om in de toekomst de subsidies voor openbare en privé-slachthuizen gelijk te schakelen in een aantal gevallen nieuwe investeringen op de helling zou kunnen zetten. Ik ben er evenwel van overtuigd dat daar waar de economische context gunstig evolueert er voldoende interesse aanwezig is vanuit de privé-sector om mee te werken aan de sanering en de herstelling van de competitiviteit op Europees niveau in die zin dat de bezettingsgraad van de installaties een rendabele exploitatie waarborgt.

Na bespreking met de diverse betrokken administraties is overeengekomen elk dossier in nauw onderling overleg te bestuderen. Tevens is via een rondschriven aan elk openbaar slachthuis uit het Vlaamse Gewest gevraagd mij in te lichten over toekomstige investeringsplannen in het kader van de EEG-normen, wat toelaat een globaal overzicht te bekomen van de evolutie van de slachtcapaciteit en de haalbaarheid ten opzichte van het aanbod van te slachten dieren.

Vraag nr. 15
van 12 november 1986
van de heer M. DIDDEN

Subsidiëring Limburgse slachthuizen — Stand van zaken

In het kader van de structuurverbeteringen die wenselijk en noodzakelijk zijn in de Limburgse slachthuizen werd een dossier opgemaakt waardoor de vijf Limburgse slachthuizen een tussenkomst van 75 miljoen frank vragen in de herstructureringsplannen die in deze slachthuizen plaatshebben.

Ter zake had ik gaarne het volgende van u vernomen :

1. of uw Ministerie inzake dit dossier bij het FEO-GA heeft aangedrongen teneinde subsidiëring te bekomen ;
2. werd er door uw diensten een belofte van subsidiëring gedaan of overweegt u zulks in de eerstvolgende tijd?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord verstrekt op vraag nr. 3 d.d. 23.10.1986 van de heer J. Sauwens.

Vraag nr. 16
van 13 november 1986
van de heer W. VAN RENTERGHEM

Reclameconstructies — Vergunning

Onze wegen, stadscentra en dorpskommen worden soms ontsierd door een enorm aantal reclameborden en reclameconstructies.

Naar verluidt zouden een groot aantal van deze borden zonder enige administratieve formaliteit zijn geplaatst, hetgeen te wijten zou zijn aan het feit dat, voor zover bekend, geen duidelijke richtlijnen zouden bestaan voor de plaatsing van publiciteit.

Afgezien van het KB van 14 december 1959, waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken langs rijkswegen, wordt alles overgelaten aan het initiatief van de gemeenten om eventueel verordeningen op te stellen. Nochtans bestaat er weinig duidelijkheid in hoeverre de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw, eveneens van toepassing zou zijn op de plaatsing van reclameconstructies.

Desbetreffende mocht ik graag van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of alle reclameconstructies onderhevig zijn aan een bouwvergunning;
2. of er inzake eventuele vergunningsplicht, een onderscheid moet worden gemaakt naar de aard van de constructie (bijvoorbeeld lichtreclame, reclamepaneel, aankondiging van een vrij beroep..) ;
3. of de bouwaanvraag voor de plaatsing van een lichtreclame voor advies naar de gemachtigde ambtenaar moet worden gestuurd en of de medewerking van een architect noodzakelijk is;
4. of de vergunning vereist is volgens een gemeentelijke verordening op reclame, de aanvrager al dan niet ontslaat van de eventuele verplichting ook nog een bouwvergunning aan te vragen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid na onderzoek de volgende elementen van antwoord op zijn vraag te verstrekken :

- 1.-2. De Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en de Stedebouw bepaalt in artikel 44 § 1.1. dat men een vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen nodig heeft voor onder andere het gebruiken van een grond voor het plaatsen van vaste inrichtingen. Daar onder wordt verstaan: constructies, zelfs uit niet duurzame materialen.

Verderop stelt artikel 44 § 2 dat de handelingen en werken, waarvoor de uitvoering aan een vergunning onderworpen wordt door een bouwverordening, aan dezelfde bepalingen van art. 44 § 1 onderworpen worden. Hiermede wordt een dergelijke vergunning gelijkgesteld aan een bouwvergunning. Het lijdt geen twijfel dat de gemeenten in hun bouwverordening bepalingen kunnen opnemen in verband met bijvoorbeeld de aanplakking op gebouwen, want artikel 59 van de stedebouwwet vermeldt uitdrukkelijk de welstand van gebouwen als verordeningvoorzetter.

Eveneens kunnen de plannen van aanleg esthetische voorschriften met betrekking tot de reclame bevatten, bijvoorbeeld in verband met kleuren en materialen.

Uit het voorgaande kan afgeleid worden dat alle „constructies” aan een vergunning onderhevig zijn, terwijl andere vormen van reclame maken of aanplakking facultatief vergunningsplichtig kunnen zijn volgens de genoemde gemeentelijke verordeningen.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat op het nationaal vlak het Koninklijk Besluit van 14 december 1959, gewijzigd bij meerdere besluiten, deze materie regelt langsheen de toeristische verkeerswegen en in de landschappen, in sommige bossen en langs waterlopen en langs sommige verkeerswegen. Dit besluit hanteert een eigen onderverdeling wat de aard en de omvang of afmetingen betreft.

3. De kwestie of, in gevallen van een verplichte bouwvergunning, het advies van de gemachtigde ambtenaar of de medewerking van een architect vereist is, wordt geregeld door het Koninklijk Besluit van 16 december 1971, gewijzigd en vervangen voor het Vlaamse Gewest door respectievelijk de Besluiten van 16 december 1981 en 13 juli 1983 (BS 5 februari 1982 en 4 november 1983).

Hierin wordt bepaald dat de medewerking van een architect in verband met reclame-inrichtingen niet verplicht is voor als bouwwerk aangemerkte reclame-inrichtingen.

Daarentegen is het advies van de gemachtigde ambtenaar wel noodzakelijk, indien het als een bouwwerk aangemerkte reclame-inrichting niet van geringe omvang is.

De zelfstandig staande inrichtingen, zoals reclameborden, geschoord op palen of gelijksoortige steunen en die bestemd zijn om permanent ter plaatse te blijven staan, met een maximum oppervlakte van nagenoeg 10 vierkante meter zijn bouwwerken van geringe omvang waarvoor geen advies van de gemachtigde ambtenaar voorzien is.

4. Indien er voor reclameinrichtingen een bouwvergunning vereist is, gaat het over één en dezelfde bouwvergunning, zoals bepaald wordt in artikel 44 van de stedenbouwwet.

Vraag nr. 21
van 24 november 1986
van de heer E. BEYSEN

Visuele reclame — Reglementering

Verscheidene steden en gemeenten hebben de laatste jaren een reglement uitgevaardigd op grond van artikelen 59 en volgende van de Wet van 29 maart 1962 op de Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw, waarin zij maatregelen nemen betreffende de visuele reclame, zichtbaar vanaf de openbare weg. Het zijn essentieel de reclameborden groot formaat die aldus op de korrel genomen worden.

Sommige van deze reglementen vormen een inbreuk op de onaantastbaarheid van verworven toestanden. Aldus dienen de reclameborden die bestonden op het ogenblik van het van kracht worden van de nieuwe reglementering, voortaan aan nieuwe strengere nor-

men te beantwoorden. Bijgevolg dienen, na een soms beperkt gehouden overgangperiode, een aantal borden weggenomen te worden, hoewel die ofwel destijds een vergunning bekwamen ofwel geen vergunning behoeften.

Is de Minister het met mij eens dat dergelijke eis van de plaatselijke overheid strijdig is met het beginsel van de onaantastbaarheid van verworven toestanden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Een bestaande reclame-inrichting die opgericht werd, hetzij op een ogenblik dat er geen vergunning vereist was, hetzij conform met een geldige vergunning, doet bepaalde rechten ontstaan in hoofde van de aanvrager of oprichter ervan volgens het beginsel van de onaantastbaarheid van de verworven toestand.

Dit recht kan evenwel in volgende gevallen vervallen :

1. wanneer de vergunning beperkt was tot een welbepaalde termijn of tot een gegeven situatie;
2. indien er beperkingen werden opgelegd in verband met vervangings- of aanpassingwerken;
3. wanneer de vergunning , , tot wederopzeggens ” verleend werd ;
4. als de bouwverordening die het plaatsen van reclame-inrichtingen regelt, bepaalt dat de vergunningen ten allen tijde kunnen ingetrokken worden;
5. indien het machtigingen betrof die geen wettelijke basis hadden.

De overheid kan in een bouwverordening strengere normen bepalen dan de vroeger gehanteerde. Zij mogen echter niet retroactief toegepast worden.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 18
van 13 november 1986
van de heer J. VALKENIERS

Uitzending „ Confrontatie ” — Objectiviteit

Verleden zondag hadden we op „Confrontatie” een treffen tussen Minister Dehaene en Gemeenschapsminister Steyaert en een groep bejaarden.

Het ging hier echt om geen confrontatie zoals we dit opvatten doch eerder om een propaganda van twee regerende excellenties voor hun beleid.

Op de koop toe behoren beide tot dezelfde partij zodat we bijna mogen spreken van een extra-uitzending voor hun partij op kosten van de gemeenschap.

Is dit geen afglijden naar propaganda om het met de woorden van een bekende perscommentator te zeggen?

Antwoord

Aan het geachte lid kan ik de hierna volgende elementen van antwoord verstrekken.

Dat in „Confrontatie” een Minister van de nationale Regering en een Gemeenschapsminister aan de tand worden gevoeld, behoort tot het normale procédé, dat al eerder in de uitzending werd toegepast. Dat de ondervraagden tot dezelfde partij behoren is een gevolg van de samenstelling van de Regering.

Overigens werd in de uitzending, waarin de beleidsmensen met een groep bejaarden werden geconfronteerd, grondige kritiek geleverd o.m. met betrekking tot de organisatie van de dienstencentra en de mentaliteit ten opzichte van 60-plussers.

Vraag nr. 21
van 20 november 1986
van de heer G. BEERDEN

Golfterreinen — Subsidiëring door Vlaamse Gemeenschap en EFRO

Ik zou u dank weten mocht u me het volgende kunnen mededelen.

1. Welke initiatieven hebben subsidiëring bekomen; of van de Vlaamse Gemeenschap of van het EFRO?
2. Voor welke van de nieuwe initiatieven werd subsidiëring gevraagd bij de Vlaamse Gemeenschap of bij de EFRO?

Antwoord

1. a. Wat het BLOSO betreft, kan in in verband met bovenvermelde vraagstelling mededelen dat :
  - door het BLOSO in het verleden geen enkel golfterrein werd gesubsidieerd;
  - b. wat het EFRO betreft, deel ik het geachte lid mede dat, tot op heden, geen EFRO-bijstand werd bekomen voor golfterreinen in het Vlaamse Gewest. Evenmin werd de oprichting van deze infrastructuur gesubsidieerd binnen de perken van mijn bevoegdheden.
2. a. Bij het BLOSO is geen enkel dossier in behandeling met het oog op het verlenen van subsidies voor golfterreinen. Ook wat betreft de verdere uitbouw van de eigen BLOSO-centra werd geen enkel initiatief inzake aanleg van golfterreinen gerealiseerd.
- b. De projecten waarvoor de komende vijf jaar EFRO-steun zal worden aangevraagd, zijn vervat in de geïntegreerde actieprogramma's die door de GOM's werden opgesteld. In geen enkel van deze programma's komt een golfterreinproject voor.

De bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Cultuur als voogdijminister van het Bestuur voor

Monumenten en Landschappen komt slechts in het spel van zodra een golfterrein wordt gepland binnen een beschermd landschap. In dit geval is een machtiging of weigering vanwege de Minister vereist of kan deze beslissen de procedure tot opheffing van de bescherming in te zetten. Betoelaging van de aanleg van het golfterrein is echter in geen van beide gevallen voorzien.

Vraag nr. 43
van 17 december 1986
van de heer E. BEYSEN

Erkende Culturele Centra — Aanbrengen van levensbeschouwelijke symbolen

Door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden, op basis van het decreet van 16 juli 1973 Culturele Centra erkend.

Artikel 2 van het decreet bepaalt dat een cultureel centrum een pluralistische instelling is, die de ontmoeting van en de samenwerking tussen alle bevolkingsgroepen van het betrokken gebied moet bevorderen.

Artikel 4, paragraaf 2 stelt dat geen enkele groepering, voor culturele doeleinden, om ideologische of filosofische redenen het gebruik van het cultureel centrum kan ontzegd worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. of het aanbrengen van levensbeschouwelijke symbolen in een cultureel centrum conform is aan het decreet?
2. Of er ter zake al dan niet richtlijnen bestaan, zoals dit b.v. het geval is voor de Rijksscholen?
3. Welke regeling wordt gehanteerd voor de culturele infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap?
4. Indien een regeling bestaat, geldt deze dan ook voor Provinciale Centra die via de sectie Volksontwikkeling een toelage van de Vlaamse Gemeenschap ontvangen?
5. Welke maatregelen hij overweegt te zullen nemen indien een cultureel centrum zich niet aan deze richtlijnen houdt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag betreffende het aanbrengen van levensbeschouwelijke symbolen kan ik het geachte lid het volgende antwoorden.

Het decreet betreffende de culturele centra bevat geen bepalingen over het al dan niet aanbrengen van levensbeschouwelijke symbolen.

Er bestaan ter zake geen richtlijnen noch wordt er een regeling gehanteerd voor de culturele infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap en voor de provinciale centra die via de dienst Volksontwikkeling een toelage van de Vlaamse Gemeenschap ontvangen.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 9
van 26 januari 1987
van de heer L. VANHORENBEEK

Sociale huurprijzen — Verhogingen

De sociale huurprijzen zouden niet hoger dan 20% mogen liggen ten opzichte van de inkomens van de betrokken huurders. Welnu, ons zijn voorbeelden bekend waarbij huurders, die onder deze bepaling vallen, 32% van hun inkomen gevraagd wordt als huur.

Dit bedrag moet men echter wel opsplitsen in zuivere huishuur en hetgeen genoemd wordt „diensten” die ons inziens in regel een verkapte vorm van huishuur zijn (respectievelijk 18% en 14%).

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bestaan er bepalingen waarbij het plafond van deze diensten wordt vastgelegd?
2. Door welke richtlijnen worden deze diensten omschreven; of zijn zij onbeperkt in aantal en aard?
3. Welke richtlijnen bestaan er inzake noodzakelijke kleine werkjes, al dan niet op verzoek van de huurder uitgevoerd (b.v. de verplichting van het plaatsen van automatische zekeringen door de verhuurder... b.v. 199 frank per zekering, 600 frank arbeid, 30 frank vast recht, 19% BTW)?
4. Welke maatregelen werden voorzien om de kosten vernoemd onder sub 2 en 3 binnen de perken te houden en welke zijn deze perken?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onmiddellijk bij komende inlichtingen heb laten inwinnen bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

Zodra ik die ontvangen heb, zal ik hem onverwijld een definitief antwoord verstrekken.

Vraag nr. 10
van 29 januari 1987
van de heer R. VAN STEENKISTE

Administratieve arrondissementen Roeselare-Tielt — Erkende bouwmaatschappijen, aantal verkochte, verhuurde en gerenoveerde woningen en personeelsbezetting

Zou de geachte Gemeenschapsminister mij kunnen meedelen.

1. Welke erkende bouwmaatschappijen voor huisvesting werkzaam zijn in de administratieve arrondissementen Roeselare-Tielt?

2. Hoeveel woningen in 1986 door elk van deze maatschappijen verkocht werden? (indien de cijfers voor 1986 nog niet beschikbaar zijn, dan graag de cijfers van 1985).
3. Hoeveel woningen in 1986 door elk van deze maatschappijen verhuurd werden? (zelfde opmerking als onder 2).
4. Hoeveel woningen in 1986 door elk van deze maatschappijen gerenoveerd werden (huur- of verkochte woningen) (zelfde opmerking als onder 2)?
5. Hoeveel personen elk van deze maatschappijen in 1986 tewerkstelde? (zelfde opmerking als onder 2).
6. Welke de geografische werkkring van elk van deze maatschappijen is?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onmiddellijk bijkomende inlichtingen heb laten inwinnen bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en bij de Nationale Landmaatschappij.

Zodra ik die ontvangen heb, zal ik hem onverwijld een definitief antwoord verstrekken.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN VOLKS-
GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 79
van 20 januari 1987
van de heer A. DE BEUL

Tijdelijk houden van pluimvee — Vergunningsplichtige activiteit

Het kweken, het mesten van pluimvee is vergunningsplichtig; naargelang het aantal gehouden dieren is niet alleen een andere vergunning noodzakelijke maar zijn bepaalde afstandregels voor deze bedrijven vereist.

In sommige gevallen wordt deze verplichting tot het bezitten van een vergunning en tot de vastgestelde afstandsregels omzeild, door het zogenaamd tijdelijk houden van de dieren.

Zodoende kunnen in een willekeurig gebouw, in een willekeurige omgeving, tijdelijk, dieren worden gehouden. Dit leidt tot onaanvaardbare toestanden omdat het tijdelijk karakter een permanent circuit wordt.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Op grond van welke argumenten kan een tijdelijk houden van dieren als niet-vergunningsplichtig worden beschouwd?
2. Het zogenaamd tijdelijk houden van, pluimvee veroorzaakt — door het circuit: verkopen en herbevoorraden — evenveel hinder voor de omwonenden als het permanent verblijven van dieren. Meent u niet dat een éénduidige interpretatie moet gegeven worden over het vergunningsplichtig zijn van deze bedrijven?

3. Een bedrijf dat in een bepaalde klasse valt, kan via het systeem van het zogenaamd tijdelijk houden van pluimvee, voorkomen dat een vergunning voor een hogere klasse moet worden aangevraagd. Meent u niet dat een dergelijk bedrijf verplicht moet worden om een vergunning voor een hogere uitbatingsklasse aan te vragen?
4. Een bedrijf dat tijdelijk dieren „ in stock heeft, om ze te verkopen; dit aantal na verkoop steeds opnieuw aanvult, hoort ook vergunningsplichtig te zijn. Meent u niet dat de vergunning in dit geval moet betrekking hebben op het maximaal gehouden aantal dieren?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 82 van 23 januari 1987 van de heer J. SAUWENS

Luchtverontreiniging — Meetresultaten

De weersomstandigheden zien er de laatste tijd grijs uit voor wat de luchtverontreiniging betreft. Dit weer kan namelijk een ophoping met zich meebrengen van vervuilende stoffen in de lage atmosfeer en de wind zou wel eens minder gezonde lucht uit het Duitse Ruhrgebied kunnen aanvoeren.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke zijn de meetresultaten van de luchtverontreiniging gedurende de laatste dagen en liggen deze resultaten merkbaar hoger dan anders?
2. Bestaat er voor ons land acuut smoggevaar en welke zijn de meest bedreigende gebieden in ons land?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 83 van 26 januari 1987 van de heer E. GRYP

Lozingsvergunning Monsanto te Antwerpen — Naleving Conventie van Ramsar

Het gebied „ Galgenschoor” is een van de weinige gebieden van internationale ecologische betekenis in

België en als dusdanig erkend door de Conventie van Ramsar van 21 februari 1971, geratificeerd door het KB van 27 september 1984.

In dit gebied is Greenpeace bij haar Beluga-campagne „reine rivieren, zuivere zeeën” gestoten op een afvalwaterlozing, afkomstig van het bedrijf Monsanto te Antwerpen.

Greenpeace heeft hierover een aantal vragen gesteld, doch tot op heden hierop geen duidelijk antwoord ontvangen. Wij wilden deze dan graag via deze weg bekomen.

1. Beschikt het bedrijf Monsanto over een lozingsvergunning, en zo ja voor welke stoffen?
2. Welke stoffen worden er via deze pijp geloosd? Werden er in opdracht van het Ministerie onderzoeken naar gedaan?
3. Is deze vergunning adequaat voor het geloosde produkt door de hierboven genoemde pijp?
4. Kan er überhaupt een vergunning worden afgegeven voor het lozen van afvalwaters in een beschermd gebied, zo ja onder welke voorwaarde?
5. Heeft de Minister van de lozing melding gemaakt aan de instantie die toezicht houdt op de naleving van het Verdrag van Ramsar, t.w. de „International Union for Nature and Natural Resources”?
6. Over welke middelen beschikt de Minister om deze lozing te doen stopzetten en op welke termijn kan dit verwezenlijkt worden?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 84 van 28 januari 1987 van de heer W. VAN DURME

Drijfmest uit Nederland — Beperking invoer

In Nederland worden steeds meer maatregelen genomen om de bodem en het grondwater te beschermen tegen de nefaste invloed van zware metalen, stikstoffen e.a., afkomstig van drijfmest. Op 1 januari jl. werd daar de „Wet bodembescherming” van kracht. Deze wet verplicht de provincies binnen de twee jaar zgn. „grondwater-beschermingsgebieden” aan te wijzen.

De provincie Noord-Brabant heeft vooruitlopend op deze wet reeds sedert 1 april 1986 een verordening voor deze waterwinningsgebieden, waardoor het uitrijden van drijfmest wordt beperkt. De provincie Limburg zou er zelfs aan denken, gezien de specifieke bodem in deze provincie, gans Zuid-Limburg als grondwaterbeschermingsgebied aan te duiden. Daarenboven worden vanaf 1 april 1987 in gans Nederland mestbeperkende maatregelen van kracht.

Daarom is het niet denkbeeldig dat al deze maatregelen aanleiding zullen geven tot een zeer sterke stijging van de al dan niet legale import van drijfmest in de provincies Antwerpen en Belgisch-Limburg en dit vanuit het nu reeds zeer mestrijke Zuiden van Nederland.

Kan de geachte Minister mij mededelen:

1. welke maatregelen hij overweegt om aan de te verwachten stijgende drijfmestimport, als gevolg van de Nederlandse wetgeving, paal en perk te stellen?
2. Of hij deze gelegenheid zal aangrijpen om de bestaande maatregelen, zo nodig, te wijzigen of te verfijnen?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoekingen worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

J. PEDE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 19
van 21 november 1986
van mevrouw M. VOGELS

Toepassing artikel 37 van de stedenbouwwet en artikel 1382 en volgende BW — Aantal rechtsvorderingen

Uit uw antwoord op de schriftelijke vraag nr. 55 dd. 10 maart 1986 van collega R. Van Steenkiste, meer bepaald punt 1, blijkt enerzijds dat er 380 gedingen bekend zijn, doch anderzijds dat heel wat van de vorderingen gebaseerd zijn op artikel 1382 e.v. van het Burgerlijk Wetboek en niet op artikel 37 van de Stedenbouwwet.

Ik neem aan dat de Vlaamse overheid wel verantwoordelijk is voor de kosten van de realisatie van het geregionaliseerde beleid (art. 37), doch niet voor de kosten van procedurefouten, begaan door de nationale overheid bij de totstandkoming van de gewestplannen (art. 1382 e.v.), temeer daar de planwinst — via de vordering van de meerwaarden — volledig aan de nationale overheid ten goede komt.

Niettemin vormt de onzekerheid omtrent het **planschadedossier** niet alleen een probleem voor de Vlaamse begroting doch ook, en vooral, gezien de nagenoeg onbestaande budgettaire middelen, een bedreiging voor de open ruimte. Deze bedreiging, gevolg van een verregaande rechtsonzekerheid, uit zich in diverse vormen:

- gewestplannen worden, na klacht van onzekere planschadeëisers, die er wellicht toch de vookeur aan geven te bouwen, vernietigd;

- verkavelingen van vóór 1962, die overal opduiken en bovendien niet vervallen blijken te zijn, ook al waren ze niet officieel bekend ten tijde van de opmaak van de gewestplannen, worden door AROL als geldig beschouwd uit vrees van **planschadeëisen**, ook al vormen ze een werkelijke bedreiging voor de geloofwaardigheid van de gewestplannen;

- gezien de mogelijkheid aan de schadeëisers tegemoet te komen door een regeling in natura, worden de gewestplannen niet alleen in herziening gesteld, doch wordt, tegen elke procedure in, als het ware aan de eiser beloofd dat de bestemming in de door hem gewenste zin zal worden gewijzigd.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel vorderingen zijn gebaseerd op artikel 37 van de stedenbouwwet en hoeveel op artikel 1382 e.v. van het Burgerlijk Wetboek, telkens met het totaal bedrag van de vordering?
2. In hoeveel gevallen (opgesplitst cf. 1) wordt door de eisende partij of door de Minister een regeling in natura geëist, respectievelijk overwogen?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het antwoord op haar vraag enig onderzoek vergt en aan de Administratie werd voorgelegd.

Zodra de elementen van antwoord beschikbaar zijn zal ik niet nalaten deze aan het geachte lid kenbaar te maken.

T. KELCHTERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDER- WIJS EN VORMING

Vraag nr. 8
van 26 januari 1987
van de heer P. TANT

Onderwijs voor sociale en socio-culturele promotie — Afwezigheidscontrole leerkrachten

Evenals ambtenaren mogen leerkrachten één dag afwezig zijn wegens ziekte, mits door het **inrichtingshoofd** een formulier AGD 1C wordt toegezonden aan het geneeskundig centrum waarvan het betrokken personeelslid afhangt. Het bevoegde afdelingshoofd kan, wanneer hij fraude vermoedt, verzoeken over te gaan tot controle.

Voor het onderwijs met volledig leerplan stellen zich hierbij geen praktische problemen, daar het personeelslid zich telefonisch ziek moet melden vóór het eerste lesuur.

Anders ligt het in het onderwijs voor sociale en **socio-culturele promotie**, waar de inrichtingshoofden over geen controlemogelijkheid beschikken. De betrokken scholen zijn meestal open 's avonds en op zaterdag, terwijl de bevoegde geneeskundige centra op die momenten gesloten zijn.

Graag hadden wij van de Gemeenschapsminister vernomen of het de directie van de betrokken scholen toegestaan is om op die momenten zelf een controle-arts aan te duiden?

Over welke andere controle-middelen beschikt de directie?

Overweegt de Gemeenschapsminister bijzondere maatregelen ter zake?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de nodige onderzoeken worden verricht met betrekking tot de inrichtingen voor kunstonderwijs. Een definitief antwoord zal later worden verstrekt.

Wat de andere onderwijsvormen betreft, moge ik het geachte lid verwijzen naar mijn Collega van Onderwijs, de heer D. Coens.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

J. LENSSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VOLKS- GEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Vraag nr. 30
van 24 november 1986
van de heer L. VANVELTHOVEN

Collectors en waterzuiveringsinstallaties — Kostprijs en programmatie

Naar aanleiding van het decreet van 5 april 1984 hebben de lokale besturen een aanzienlijk aantal dossiers overgemaakt aan de onderscheiden buitendiensten van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij inzake collectors en waterzuiveringsinstallaties.

Uit het antwoord op de parlementaire vraag nr. 282 van 17 juli 1986 door de Gemeenschapsminister van Leefmilieu blijkt dat 31 januari 1988 de uiterste datum van overname der gemeentelijke installaties is. Verdere uitgebreide gegevens i.v.m. deze aangelegenheid zullen rechtstreeks aan de betrokken vraagsteller worden doorgestuurd.

Graag bekwam ik van de Gemeenschapsminister eveneens de volledige opgave van alle overgedragen dossiers met vermelding van:

- het bestreken waterbekken;
- de ontwerpkosten, erelonen, door de lokale of gewestelijke overheid betaald, en nog te betalen (raming);
- de onteigeningskosten;
- de raming van de ontworpen werken;
- de gedane uitgaven voor werken die in uitvoering waren;
- datum van voorontwerp, en van het ontwerp door de betrokken gemeentebesturen.

Vraag nr. 41
van 2 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Inventarisatie bodemverontreiniging door zinkasse — Stand van zaken en maatregelen

In Nederland zoekt men naar liefst 200.000 ton zinkasse die een ernstige vervuiling van de bodem en het drinkwater c.q. grondwater inhouden. Niemand weet echter waar ze zich bevinden.

Dergelijke problemen doen zich ook voor in ons land. Men weet evenwel niet waar sintels overal gebruikt worden en nog steeds verkocht worden. De overheid weigert ondanks alle onderzoeken door OVAM en Lisec op te treden.

Graag had ik van de Gemeenschapsminister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Bestaat er een volledige inventarisatie van verontreinigde bodems in ons land?
2. Bestaat er een volledig overzicht van bedrijven die gesloten werden en die toen ze nog functioneerden voor de nodige vervuiling hebben gezorgd?
3. Welke onderzoeken zijn er door het IHE tot op heden verricht in ons land in verband met de vervuiling van het grondwater en bodem ten gevolge van zware materialen?
4. Is het juist dat in de omgeving van Rotem nog steeds sintels worden verkocht ondanks een duidelijke waarschuwing dat ze een gevaar voor de gezondheid kunnen vormen?

Is het bekend wie deze sintels verkoopt en op welke wijze denkt men hieraan een einde te stellen?

Is het juist dat in een aantal waterputten een zeer zware vervuiling door zware metalen is vastgesteld? Op welke wijze wordt hieraan een einde gesteld?

In hoeverre heeft men een aantal waterputten onderzocht en door gebruik verboden?

Vraag nr. 42
van 2 december 1986
van de heer J. GABRIELS

Proefslibbekken te Ham — Exploatievergunning van Tessengerlo Chemie

Op 23 januari 1985 heeft de Minister aan het bedrijf Tessengerlo Chemie te Ham een vergunning voor 10 jaar verleend om een proefslibbekken van 3,7 ha te exploiteren en een uitbreiding van het bestaande bekken met 29 ha.

Nu blijkt het bedrijf evenwel een project opgezet te hebben om vanaf 1988 de fosfaatafval grotendeels te recupereren, waardoor de forse uitbreiding van het slibbekken overbodig wordt.

1. Mag ik van de Minister vernemen hoe het valt te verklaren dat men ondanks de minder behoefte aan slibbekkens toch een vergunning toekent van 10 jaar en een forse oppervlakte in beslag laat nemen?

2. Is het de Minister bekend dat men binnen het bedrijf alles in het werk stelt om de fosfaatafval te recupereren?
3. Acht de Minister het niet nodig om ter zake de vergunning te beperken?

Vraag nr. 52
van 10 december 1986
van de heer P. MATTHYS

Waterkwaliteit van de Zuidlede — Resultaten analyse oppervlaktewater, oorzaken vervuiling en maatregelen

Door de Dienst Leefmilieu van de provincie Oost-Vlaanderen werd in 1979 het oppervlaktewater van de Zuidlede geanalyseerd. Vervuiling werd vastgesteld die seizoengebonden was.

's Zomers heeft de rivier te lijden van overdreven algengroei t.g.v. huishoudelijk afval. Dit leidt tot zuurstofgebrek.

Hoofdoorzaak van de vervuiling is echter de Moervaart. Immers, aan de monding dringt op regelmatige tijdstippen — vooral bij lage waterstand — erg vervuild Moervaartwater de Zuidlede binnen.

Ik mocht vernemen dat, in het kader van een BTK-project, onlangs o.m. het oppervlaktewater van de Zuidlede opnieuw werd geanalyseerd. Uit de resultaten zou blijken dat er aan de situatie van 1979 nog steeds niets in gunstige zin gewijzigd is. Tevens werd regelmatig vissterfte vastgesteld.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de Minister mij de resultaten van het recente onderzoek mededelen?
2. Wat zijn de redenen dat de vervuiling van de Zuidlede sedert 1979 niet verbeterd is?
3. Welke overheidsmaatregelen werden sedert 1979 genomen om de vervuiling tegen te gaan?
4. Wat is de inbreng tot de vervuiling van de suikerfabriek te Moerbeke?
5. Welke maatregelen zal de Minister in de toekomst nemen om de vervuiling van de Moervaart en de Zuidlede tegen te gaan?

J. PEDE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN EN
RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 20
van 21 november 1986
van de heer J. VAN HECKE

**Openbare werken in het arrondissement Gent — Be-
toelaging**

Graag had ik vernomen voor welke openbare werken, uit te voeren door de gemeenten of andere openbare

besturen in het arrondissement Gent in 1985 en in de eerste helft van 1986 door uw departement, principiële of vaste beloften van toelagen werden verleend.

Mag ik u bovendien vragen deze gegevens te krijgen met opgave per gemeente en met specificering van de aard en kostprijs van de werken.

Vraag nr. 25
van 26 november 1986
van de heer M. DIDDEN

Openbare werken uitgevoerd door openbare besturen in Limburg — Principiële of vaste belofte van toelagen

Mag ik van u vernemen voor welke openbare werken, die door openbare besturen in de provincie Limburg worden uitgevoerd, er door uw departement in 1985 en 1986 een principiële of vaste belofte van toelage werd verleend?

Is het mogelijk dit met opgave per gemeente, alsmede met vermelding van de aard van de werkzaamheden en het vastgestelde of beloofde bedrag te bekomen?

Ik zou u dank weten indien u mij op deze vragen een antwoord zou kunnen geven.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Vraag nr. 53
van 7 januari 1987
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Lokale besturen — Taalgebruik drukwerk

Algemeen mag gesteld worden dat de lokale besturen (provinciebesturen en gemeentebesturen) van het Vlaamse Gewest de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken eerbiedigen en correct toepassen.

De teksten die op hun voorstel en verantwoordelijkheid op hun drukwerk worden aangebracht, zijn omzeggens altijd ééntalig Nederlands. Niettemin wordt vastgesteld dat vele van deze lokale besturen omslagen gebruiken, die op hun omslagklep de tweetalige tekst „Envoi non clos — Ouvrir ici” en „Open omslag — Hier openen” vermelden. Deze tweetalige tekst is door de producent, de verkoper of de drukker aangebracht op al zijn omslagen en dit uit louter commerciële motieven, vreemd aan de lokale besturen.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op volgende vragen.

1. Is dergelijke tweetalige tekst toegelaten op drukwerken uitgaande van de lokale besturen?
2. Zo neen, welke maatregelen of onderrichtingen worden aan de lokale besturen verstrekt om hun drukwerk in overeenstemming te brengen met de wet op het gebruik der talen in bestuurszaken?

Vraag nr. 61
van 12 januari 1987
van de heer K. DILLEN

Bouwmisdrijven — Verdwijning dossiers en maatregelen

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister of het met de waarheid strookt dat hij aan een middenstandsvereniging verklaarde dat twee belangrijke dossiers over bouwmisdrijven op zijn diensten verdwenen alhoewel ze in behandeling waren?

Zo ja, vernam ik graag van de Gemeenschapsminister wat er gedaan werd om deze dossiers terug te vinden, wie verantwoordelijk voor de verdwijning is, wat tegen de verantwoordelijke(n) ondernomen wordt. Kan het zijn dat deze dossiers inmiddels terecht zijn? Gebeurt het meer dat dossiers verdwijnen?

Vraag nr. 62
van 12 januari 1987
van de heer K. DILLEN

Grootdistributievevestigingen — Onderzoek inzake onwettelijkheden

Naar mij gemeld werd heeft een middenstandsvereniging klachten ingediend tegen meer dan honderd grootdistributievevestigingen (honderd Aldi, eenentwintig Edi) omwille van onwettelijkheden bij bouw, verbouwing of uitbreiding, inzonderheid wegens het niet voorzien van de vereiste parkeerplaatsen en los- en laadperrons.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister of er gevolg gegeven werd aan deze klachten? Werd het nodige onderzoek ingesteld en zo ja wat is de uitslag hiervan?

Vraag nr. 65
van 13 januari 1987
van de heer 0. MEYNTJENS

Wetsovertredingen inzake niet-aangelegde parkeerplaatsen — Stand van zaken dossiers Aldi en Edi

Op 9 september 1986 velde het Hof van Beroep van Antwerpen een arrest waarbij Aldi (Lier) werd veroordeeld voor wetsovertredingen in verband met niet aangelegde parkeerplaatsen.

Naar aanleiding van deze uitspraak vroeg een middenstandsorganisatie u een onderzoek in te stellen naar de uitbating van de andere vestigingen van de andere van het Aldi en Edi-concern aangezien ook de meeste van deze vestigingen worden uitgebaut zonder te voldoen aan de wettelijke verplichtingen inzake de aanleg van parkeerplaatsen en los- en laadperrons.

Deze middenstandsorganisatie vroeg dit onderzoek omdat het niet vervullen van deze wettelijke verplichtingen de gevestigde zelfstandigen in een oneerlijke concurrentiepositie dwingt.

Tot op heden weigerde u in te gaan op dit verzoek aangezien het dossier met de bewijsstukken aangaan-

de deze onwettelijke bouwpraktijken op uw diensten verdween en aangezien deze zaak in behandeling werd genomen door het Hoog Comité van Toezicht.

Beide argumenten zijn niet valabel. Het verdwijnen van een dossier is geen gegronde reden om de behandeling van deze zaak af te wijzen. Het onderzoek dat door het Hoog Comité van Toezicht wordt ingesteld heeft geen betrekking op de bouwvertredingen en staat dus een onderzoek naar de onwettelijke bouwpraktijken niet in de weg. Op de vraag van deze middenstandsorganisatie kregen zij van u alleen te horen dat zij haar wensen voor werkelijkheid nam.

Mag ik van de Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werd er reeds een onderzoek ingesteld naar de verdwijning van de dossiers van Aldi en Edi op uw diensten. Zo ja, welke zijn hiervan de resultaten?
2. Zal u een grondig onderzoek instellen naar de uitbating van de andere vestigingen van Aldi en Edi nu, uit het arrest van 9 september 1986 blijkt dat de klacht van de middenstandsorganisatie gegrond was en nu vast staat dat het onderzoek van het Hoog Comité van Toezicht niet in het gedrang komt?

Zo ja, wanneer zullen die onderzoeken uitgevoerd worden?

Zo niet, wil de Minister dan zo vriendelijk zijn een omstandige argumentatie te geven voor het afwijzen van dit onderzoek?
3. Vindt u het verrechtvaardigd om te verklaren dat een middenstandsorganisatie haar wensen voor werkelijkheid nam wanneer zij vroeg een einde te stellen aan de onwettelijkheid? Zo ja, op welke grond?

Vraag nr. 66
van 13 januari 1987
van mevrouw M. VOGELS

Inplanting containerterminal in beschermd natuurgebied „De Schorren van Zandvliet” — Wijziging gewestplan

In kringen van natuurbescherming wordt met stijgende ongerustheid aangekeken tegen de plannen van de stad Antwerpen, die op de rechter-Scheldeoever een nieuwe containerterminal plant.

Op de plaats waar de terminal is gepland bevindt zich het uniek natuurgebied, m.n. „de Schorren van Zandvliet“.

Dit gebied is beschermd, erkend als natuurreservaat en als dusdanig ingeschreven op het gewestplan. Bovendien is het door België zelf aangeduid voor opname in de lijst van watergebieden van internationale betekenis, zoals vermeld in de Conventie van Ramsar.

Als Minister, belast met het toezicht op de gewestplannen, zou ik graag volgende vragen wensen te stellen.

1. Bent u op de hoogte van de precieze plannen van de stad Antwerpen?
2. Werd ter zake reeds een wijziging van het gewestplan aangevraagd?

In bevestigend geval, hoe adviseerden uw diensten deze wijziging?

P. DEWAEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 52
van 18 december 1986
van de heer R. VAN STEENKISTE

Cultuurkoepels — Inspraakbepalingen

Op mijn schriftelijke vraag van 29 juli 1986, nr. 236, inzake inspraak- en openbaarheidsverplichtingen vanwege de overheid ten opzichte van de burgers, kreeg ik vanwege de Gemeenschapsminister van Cultuur een uitgebreid antwoord.

In dit antwoord stel ik echter vast dat de cultuurkoepels niet zijn vermeld. Nochtans meen ik dat de cultuurkoepels een duidelijke opdracht hebben tot beleidsvoorbereidend werk. Aangezien het decreet van 2 januari 1986 (art. 3.2.7e) de cultuurkoepels oplegt „het aanvaarden van de verplichting tot het verstrekken van beleidsvoorbereidende adviezen aan de Overheid”.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. hoe het komt dat de cultuurkoepels in zijn antwoord niet werden vermeld in de lijst van de organen voor de inspraakverplichtingen?
2. Hoe dikwijls en voor welke zaken de cultuurkoepels reeds werden uitgenodigd om advies te verstrekken?
3. Hoe het te verklaren is dat de cultuurkoepels in het verleden zeer zelden werden uitgenodigd een advies te verstrekken?

vraag nr. 54
van 22 december 1986
van de heer A. DE BEUL

Golfsportverheerlijking — Verantwoording en verhouding golfsport tot andere sporttakken

Na de zogenaamde golfvraag, meent de Vlaamse Executieve dat de golf tot het Vlaamse cultuurbeleid behoort of moet behoren. In „A day in Flanders” doet de zoon één van de meest in Vlaanderen beoefende sporten: golf.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan u medelen hoeveel jongeren beneden 25 jaar, golf beoefenen?
2. Hoeveel jongeren beneden 25 jaar daarentegen voetballen, fietsen, volleyballen, zwemmen of tennissen?

3. Meent u ook niet dat deze verheerlijking van de golfsport — die aan geen enkele realiteit beantwoordt — zeker niet tot het huidige Vlaams sport- en cultuurbeeld behoort?

Vraag nr. 55
van 29 december 1986
van de heer J. VAN ELEWIJCK

Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken — Nieuwe samenstelling

Krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 23 juni 1980 worden de leden van de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken benoemd voor een termijn van vijf jaar.

Op 1 januari 1981 vatte het mandaat aan van de eerste leden van bedoelde Hoge Raad. De vijfjaarstermijn eindigde dus op 31 december 1985.

Wanneer werden de leden van de „nieuwe” Hoge Raad aangesteld?

Kan de Minister de nieuwe samenstelling opgeven?

Welke problemen werden hen reeds voorgelegd?

Vraag nr. 57
van 30 december 1986
van de heer R. VAN STEENKISTE

Contractuele consultants bij BLOSO — Toekennen anciënniteit

De contractuele consultants bij het BLOSO worden momenteel betaald door het Nationaal Sportfonds. Gezien hun „statuut” waaronder zij tewerkgesteld zijn blijken er geen kansen te bestaan op benoeming en bevordering.

Gaarne vernamen wij van de heer Gemeenschapsminister of er binnen deze begroting geen wijzigingen kunnen doorgevoerd worden waarbij financiële middelen worden vrijgemaakt om zodoende mogelijkheden te scheppen om aan deze mensen anciënniteitsvergoeding uit te betalen.

Zo ja, waarom gebeurde dit tot op heden niet en zijn er vooruitzichten om deze anciënniteitsvergoeding binnen zeer afzienbare tijd uit te betalen?

Vraag nr. 58
van 5 januari 1987
van de heer M. DIDDEN

Filmcommissie — Samenstelling en aantal uitgebrachte adviezen

In het kader van de filmactiviteiten bestaat een commissie die zich bezighoudt met het geven van adviezen.

Gaarne had ik de samenstelling gekend van deze filmcommissie, alsmede het aantal adviezen dat sedert 1981 jaarlijks werd uitgebracht door deze commissie.

Tevens zou ik de juiste bevoegdheid willen kennen van deze filmcommissie.

Ik zou u dank weten indien u mij deze informatie zou kunnen bezorgen.

Vraag nr. 59
van 9 januari 1987
van de heer E. VANDEWMISSEN

Rijkssubsidiëring sociaal-cultureel vormingswerk — Toepassing interpretatieve nota van 10.8.1983 op het decreet van 27.6.1985

Op 3 maart 1978 werd het decreet „houdende de Rij kssubsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen” goedgekeurd.

Op 27 juni 1985 werd het decreet „houdende de subsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen” goedgekeurd.

Graag had ik van de Minister vernomen of de interpretatieve nota van 10 augustus 1983, in verband met de toepassing van het decreet van 3 maart 1978 eveneens van toepassing is op het decreet van 27 juni 1985.

Vraag nr. 60
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Ontwerp van decreet op de campings — Stand van zaken

In verband met de wettelijke eisen gesteld aan de infrastructuur van campings heerst er vandaag een sfeer van onzekerheid en verwarring en dit omdat heel vaak door de betrokken milieus verwezen wordt naar een ontwerp van decreet met betrekking tot de campings.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoever het staat met dit ontwerp van decreet?

Vraag nr. 61
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

BRT — Verdeling van het budget voor uitzendingen in de Nederlandse taal en in vreemde talen

Mag ik van de geachte Minister vernemen welk budget er werd toegekend:

1. aan radio-uitzendingen in het Nederlands bestemd voor Belgen in het buitenland en aan Nederlandstalige luisteraars in de wereld;
2. aan televisie- en radio-uitzendingen in vreemde talen en in het Nederlands bestemd voor etnische minderheden die in België verblijven;
3. aan uitzendingen in vreemde talen bestemd voor buitenlandse luisteraars die in het buitenland verblijven?

Vraag nr. 62
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Openbare bibliotheken — Uitvoeringsbesluiten

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoever het vandaag staat met het bibliotheekdecreet van 1978 en de te nemen uitvoeringsbesluiten?

Vraag nr. 63
van 12 januari 1987
van de heer A. LARIDON

Jachthavens — Beheersvorm

Reeds een hele tijd is het probleem gesteld van het beheer van de jachthavens. Dit probleem stelt zich op een dubbel plan:

1. transfert van de jachthavens door de Staat aan de Gemeenschappen;
2. het op punt stellen van een beheersvorm voor deze installaties.

Mag ik van de geachte Minister vernemen wat in verband met de 2 voornoemde aspecten van het probleem de huidige stand van zaken is?

Vraag nr. 65
van 13 januari 1987
van de heer E. BEYSEN

Decreet houdende subsidieregeling Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk in politieke vormingsinstellingen — Toepassing nota's van 10.8.1983

Het decreet van 27 juni 1985 regelt de subsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen.

Artikel 12 van dit decreet bepaalt dat het decreet van 3 maart 1978 houdende de Rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, ophoudt van toepassing te zijn voor de politieke vormingsinstellingen.

De politieke vormingsinstellingen die reeds erkend zijn krachtens voornoemd decreet van 3 maart 1978, worden van rechtswege erkend op grond van het decreet van 27 juni 1985.

Bij het decreet van 3 maart 1978 verscheen een sanctioneringsnota van 10 augustus 1983 en een interpretatieve nota van 10 augustus 1983. Deze beide nota's zouden nu door de administratie van het Bestuur Volksontwikkeling ook nog toegepast worden op het decreet van 27 juni 1985 op de Politieke Vormingsinstellingen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister:

- a. of de sanctioneringsnota van 10 augustus 1983 van toepassing is op het decreet van de politieke vormingsinstellingen;
- b. of de interpretatieve nota van 10 augustus 1983 van toepassing is op het decreet van de politieke vormingsinstellingen.

Vraag nr. 66
van 13 januari 1987
van de heer H. VAN WAMBEKE

Vredesbewegingen — Subsidiëring

Ik zou het op prijs stellen vanwege de Minister te vernemen welke subsidies er voor de jaren 1984, 1985 en 1986 werden toegekend aan de hiemavolgende vredesbewegingen :

1. IKOVE (Initiatiefkomitee voor de Verdediging van de Vrede in Europa);
2. IOT (Internationale van Oorlogstegenstanders);
3. PCV (Pax Christi Vlaanderen).

Worden VAKA (Vlaams Aktiekomitee tegen Atoomwapens) en OCV (Overlegcentrum voor de Vrede) gesubsidieerd door de dienst Volksontwikkeling en, zo ja, welke zijn dan de bedragen?

Vraag nr. 67
van 15 januari 1987
van de heer F. PIOT

BRT- berichtgeving — Juistheid binnenlandse politieke berichtgeving

In het weekblad „Pallietkerke” van 25 december 1986 (rubriek „Zuur en Zoet”, blz. 3) werden formeel twee vergissingen in de BRT-berichtgeving over de binnenlandse politiek aangestipt (een PRL-bijeenkomst en een stemming in de Vlaamse Raad).

Daar mag aangenomen worden dat de eigen diensten van de BRT deze commentaar ook gelezen hebben, had ik graag van de Gemeenschapsminister vernomen of bedoelde perskritiek juist bevonden werd en desgevallend welke concrete besluiten op intern vlak door de BRT getrokken worden uit dergelijke reacties van het publiek.